

COLOFON

Rosmalla (ISSN 0925-2894) wordt vier keer per jaar uitgegeven onder eindverantwoordelijkheid van het bestuur van de Heemkundekring Rosmalen.

Postadres:
Heemkundekring Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen

Adres Heemhuis:
Hoff van Hollantlaan 1
5243 SR Rosmalen
(in Perron-3)

www.heemkundekringrosmalen.nl

info@heemkundekringrosmalen.nl

Bestuur Heemkundekring Rosmalen:

- Rien van Grunsven, voorzitter
- secretaris, vacature
- Henda Pennings, penningmeester
- Wilma van Creij, bestuurslid
- Carin Bruggeman, bestuurslid
- Kitty van der Doelen-Crane, notulist

Werkgroep Redactieraad 'Rosmalla':

- Gerrit Mol
- Frans Vos
- C. Bruggeman, (lay-out en tekstverwerking) a.i.
- Druk: Nextprint B.V. Rosmalen

Losse nummers:

- € 5,50 per uitgave

Kopijadres:

- Heemkundekring Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen
- info@heemkundekringrosmalen.nl

Ledenadministratie:

- Henda Pennings
Vliertwijksestraat 4c
5249RH Rosmalen

Iedere auteur draagt persoonlijke verantwoordelijkheid voor zijn of haar artikel.

Niets uit deze uitgave mag worden vernoemd of bronvermelding plaatsvindt.

JAARGANG 20 - NUMMER 4 DECEMBER 2010

Inhoudsopgave	Pagina
<i>Redactie</i>	Voorwoord 2
<i>Martien Veekens</i>	Quohier der Huijzen onder Rosmalen 29 November 1736 en 15 augustus 1741 (deel 3) 2
<i>Werkgroep Interviews</i>	Rusmollese Portretten (8) Geert Loeffen 7
<i>Michiel van Heumen</i>	De schattingskaarten van Rosmalen uit 1880: een belangrijke bron via Internet toegankelijk gemaakt 11
<i>Henk de Werd</i>	Op zoek naar de voorouders van de Gebroeders Voets, weg- en waterbouw 14
<i>J.P. Kemmeren</i>	Boete inclusief 33
<i>Harry Coppens</i>	Voor u gehoord (58) 36
Heemkundekring Rosmalen dankt zijn sponsors	38

Foto omslag:

Maart 1876, overstrooming in Rosmalen aan het begin van de vroegere Tweeberg, tegenwoordig Burg. Jonkheer von Heijdenlaan. Deze boerderijen, "De Schaapstal" en "Tivoli", stonden ongeveer bij de huidige spoorwegovergang in een gebiedje dat vroeger "Tivoli" werd genoemd.

Voorwoord

De redactie van Rosmalla heeft problemen: twee zeer vakbekwame en gezellige collega's hebben om verschillende redenen moeten bedanken.

Harry Coppens en Krien van Hirtum: bedankt voor alles wat jullie deden. Rosmalla heeft zeer veel aan jullie te danken! Gelukkig ligt er veel kopij in de la.

In dit nummer treft u een lang verhaal met talrijke foto's die u een echt "thuisgevoel" zullen geven: de familie Voets beschreven door Henk de Werd. Michiel van Heumen en Martien Veekens doken in oude archieven. Daarnaast treft u ook nog meer bekende en nieuwe verhalen. Veel leesplezier!

Uw redactie.

Quohier der Huijzen onder Rosmalen **29 November 1736 en 15 augustus 1741 (deel 3)**

Martien Veekens

Na de huizen van 'Heesendt', 'Crujjsstraet', 'Vliertsestraet en 'Sprockelbos', alsmede die van 'Het Cattenbos en Kerkenhoek', 'Moolenhoek', 'Heijnis' en 'Molestraet', komen in deze 3e en laatste aflevering de huizen van 'Malliscamp', 'Varckenshoek' en 'Hinthom' aan bod. Ook hier weer de verschillen c.q. mutaties uit 1736 en 1741 betreffende E(igenaren) en B(ewoners).

Voor bijdragen van ons Heemkundekringlid en Rosmalenaar Michiel van Heumen wil ik deze keer volstaan met een verwijzing naar mijn inleiding in de vorige uitgave van Rosmalla en naar zijn website www.vanheumen.info.

Wij zijn benieuwd naar de realisering van zijn voornemen om ook voor 'Rosmalla' een artikel te gaan schrijven over het ontstaan van de huizenlijsten in de Meierij en daarbij tevens een analyse te geven van de Rosmalense huizenlijsten, alsmede de resolutie van de Raad van State uit 1736 waarbij de huizenlijsten werden voorgeschreven. Tenslotte wil hij nog de eerdergenoemde concordans in ons tijdschrift doen openen.

Wij blijven vanzelfsprekend ook benieuwd naar hetgeen Bert van de Wijgert voor 'Rosmalla' zal gaan publiceren nu hij, na de in ons heemhuis aanwezige regesten van Lambert van der Aa, ook gebruik mag gaan maken van hetgeen de heer Ketelaars eens aan onze Heemkundekring Rosmalen heeft geschonken.

Deel 3

Quohier off Lijste van al de Eijgenaars der huijsen en Bewoonders der selver binnen den dorpen van Rosmalen geformeert ingevolge haar Ed. Mog: de Heeren rade van Staten der Vereenigde Nederlandens. Resolutie van dato de 20 September 1736 door Regenten van Rosmalen voorschreven gedaan maaken.

'Malliscamp'

154. Huijs

- 1736 E.: Albert Claasen cumsus
B.: Johannes van Dooren
1741 E.: Albert Clasen cumsis
B.: Bertus Jansen Gloudemans

155. Huijs

- 1736 E.: Leendert Smulders
B.: Ariaen Gloudemans
1741 E.: Lendert Smulders
B.: Johannis van Doorn

156. Huijsje

- 1736 E.: Hendrick Jansen Strick
B.: Den selven
1741 E.: Hendrik Jansen Strik
B.: Den selven

157. Huijs

- 1736 E.: Herman van de Weijst
B.: Den selven
1741 E.: Hermen van de Weijst
B.: Roeloff van de Weijst

158. Huisje

- 1736 E.: Weduwe Reijnier Plenis
B.: Jan Jan Wijnen
1741 E.: Heer van Eijs
B.: Willem Jansen van Rosmalen

159. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Adriaen
Roelofs Gloudemans
B.: Geerit Lambers van Helvoirt
1741 E.: Weduwe Adriaan
Roelofs Gloudemans
B.: Gerrit Lambers van Helvoirt

160. Huijs

- 1736 E.: Dirck van Meerwijk
B.: Jan Coppens
1741 E.: Dirk van Meerwijk
B.: Jan Coppens

161. Huijs

- 1736 E.: Jan Coppens
B.: Weduwe Geerit van Velthoven
1741 E.: Jan Coppens
B.: Ariaan Gloudemans

162. Huijs

- 1736 E.: Hermen Coppens
B.: Den selven
1741 E.: Hermen Coppens
B.: Den selven

163. Huijs

- 1736 E.: Pieter Ondersteen
B.: Dirck van Soggel
1741 E.: Peter Ondersteen
B.: Dirk van Soggel

164. Slotje

- 1736 E.: Kinderen van de Heer Pijl
B.: Jan Wellens van de Weijgaert
1741 E.: Kinderen van de Heer Peijl
B.: Jan Wellens van de Weijgaert

165. Huijs

- 1736 E.: Heer Eijbergen, genaamt
Convent van Coudewater
B.: Heer Coets
1741 E.: Heer Eybergen genoemt
Convent van Coudewater
B.: De selven

166. Huijs

- 1736 E.: Thijs van den Bogaert
B.: Hendrick van Rosmalen
1741 E.: Theys van den Boogaert
B.: Hendrik van Rosmalen

167. Huijs

- 1736: E.: Johannes Keldermans
B.: Jan Ariaen Gloudemans
1741: E.: Johannis Keldermans
B.: Weduwe Jan Ariens Gloudemans

168. Huijsje staat op de erffe van van Lier

- 1736 E.: Jan Goeijaers
B.: Jan Goeijaerts
1741 E.: Jan Goeyers
B.: is aff gebrooken

Varckenshoek

169. Huijs

- 1736 E.: Hendrick van Meerwijk
B.: Marten Nelisse
1741 E.: Hendrik van Meerwijk
B.: Marten Nelissen

170. Hutje. staet op de heij

- 1736 E.: Vrancis Arien Rovers
B.: Den selven
1741 E.: Francis Ariaan Rovers
B.: Den selven

171. Huis. staat op de gemeene gront

- 1736 E.: Kinderen Hendrick Louwerents
B.: Arien Geerit Pijnappels
1741 E.: Kinderen Hendrik Louwerense
B.: Ariaan Gerrit Pijnappel

172. Huijs

- 1736 E.: Heer Eijbergen
B.: Weduwe Jacop Wonders
1741 E.: Heer Eybergen
B.: Weduwe Jacop Wonders

173. Huijsje

- 1736 E.: Kinderen Jan Coppen
B.: Roelof van der Calle
1741 E.: Kinderen Jan Cappen
B.: Nelis van Vlijmen

174. Huijsje

- 1736 E.: Jacop van Vlijmen
B.: Den selven
1741 E.: Jacop van Vlijmen
B.: Den selven

175. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Zeger van de Weijgaert
B.: Deselve
1741 E.: Weduwe Zeger van de Weijgaert
B.: Cornelis van den Donk

176. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Popeliers
B.: Nelis van Vlijmen
1741 E.: Kinderen van der Kallen
B.: Roeloff van der Callen

177. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Popeliers
B.: De selve
1741 E.: De selve kinderen
B.: Paulus van Vlijmen

178. Huijs

- 1736 E.: Ariaen van den Bergh
B.: Ariaen Lambers Pijnappels
1741 E.: Ariaan van den Berg
B.: Den selven

179. Hutje

- 1736 E.: Weduwe Dirck Frensen
B.: De selve
1741 E.: Weduwe Dirk Frensen
B.: Is afgebrooken

180. Huijsje

- 1736 E.: Kinderen Poulis van Santvoort
B.: Weduwe Roelof van Son
1741 E.: Kinderen Poulus van Santvoort
B.: Jan Tijssen van Beughem

181. Huijs

- 1736 E.: Willem Siepkens
B.: Jan Gielens van Breeij
1741 E.: Willem Siepkens
B.: Jan Gielens van Breeij

182. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Piet Otten
getrouwt met Geerit Slooff
B.: Jan Sijmens van der Putten
1741 E.: Weduwe Piet Otten
getrouwt met Gerrit Sloos
B.: Jan Sijmons van der Putten

183. Huijs genaemt Den Engel

- 1736 E.: Erfgen¹ Willem Langenhoven
B.: Nelis Frensen en Hendrick Brouwers
1741 E.: Erfgenamen Willem Langenhoven
B.: Hendrik Brouwers

184. Huijs

- 1736 E.: Den Comis Bosman
B.: Corstiaen Jacops van Schijndel
1741 E.: Den Comis Bosman
B.: Corstian Jacops van Scheijndel

185. Boeijtte

- 1736 E.: Kinderen van Nimwegen
B.: Pieter de soon
1741 E.: Peeter van Nimweegen
B.: Den selven

186. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Thewen Corsten
Van Velthoven
B.: Pieter Eijmert Maas
1741 E.: Kinderen Theewen Corsten
Van Velthooven
B.: Peter Eijmert Maas

187. Huijsje

- 1736 E.: Jurien Husken
B.: Den selven
1741 E.: Jurien Huskens
B.: Den selven

188. Huijs

- 1736 E.: Thijs Peters van Beugens
B.: Den selven
1741 E.: Weduwe Theijs Peeters
van Beughem
B.: Jan Teunisse van Nulant

189. Huijsje

- 1736 E.: Weduwe Nol Schuppens
B.: De selve
1741 E.: Weduwe Nol Schuppens
B.: Weert niet bewoont

190. Huijs

- 1736 E.: Arnoldus van Herentom
B.: Den selven
1741 E.: Het kind van Peeter Jongens
B.: Louverens Coppens

191. Hutje

- 1736 E.: Jan Corsten van Beek
B.: De selve
1741 E.: Jan Corsten van Beek
B.: De selve

192. Huijs

- 1736 E.: Anthoon van Beek
B.: Louwerens Coppens
1741 E.: Weduwe de Gast
B.: Andries van Boekel

193. Huijs

- 1736 E.: Speijkers
B.: Weduwe Willem Gurts
1741 E.: Speijkers
B.: Weduwe Willem Guerts

Hinthom

194. Huijs

- 1736 E.: Geerit Art Coppen
B.: Den selven
1741 E.: Gerrit Aart Coppen
B.: Den selven

195. Huijs

- 1736 E.: Wel Rijnbergen
B.: Den selven
1741 E.: Wel Reijnbergen
B.: Den selven

196. Huijsje

- 1736 E.: Weduwe Tijs Jansen
B.: De selve weduwe
1741 E.: Weduwe Tijs Jansen
B.: Den zoon

197. Huijs

- 1736 E.: Gijsbert Liefvoort
B.: Den selven
1741 E.: Gijsbert Liefvoort
B.: Den selven

198. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Jan Heijmans
getrouwt met Jan van Schaijk
B.: Jan van Schaijk
1741 E.: Jan van Schaijk
B.: Den selven

199. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Ariaen Schuppens
B.: Weduwe vrouw van Haenacker
1741 E.: Kinderen Ariaan Schuppens
B.: Jacop Driessen

200. Huijs

- 1736 E.: Jan van den Heujvel
B.: Jacop Driesse
1741 E.: Jan van den Heuvel
B.: Gerrit den Smit

201. Huijs

- 1736 E.: Willem Fickenmans
B.: Den selven
1741 E.: Peeter Verhoeven
B.: De selve

202. Huijs

- 1736 E.: Anthoon van Beek
B.: Den selven
1741 E.: Anthoon van Beek
B.: Den selven

203. Huijs

- 1736 E.: Anthoon van Beek voorst
B.: Een gegaseerde cersant,
gen^l Niel Mackniel
1741 E.: Voorschreven Anthoon van Beek
B.: Een gegaseerden genaamt Lieder

204. Huijs

- 1736 E.: Boxmeer
B.: Jan Peter Custers comsu
1741 E.: Boxmeer
B.: Jan Verhagen

205. Huijs

- 1736 E.: Dirck van der Sluijs
B.: Noorbertus Cluijtmans
en Jan Verhagen
1741 E.: Boxmeer
B.: Noorbertus Cluijtmans
en Peeter van Vuegt

206. Huijs

- 1736 E.: Maij weduwe van Elsteren
B.: De selve
1741 E.: Tonij van Wiggen
B.: Hendrik van der Velden

207. Huijsje

- 1736 E.: Kinderen Jan Driesse van Zantvoort
B.: Bastiaen Cluijtemans
1741 E.: Kinderen Jan Driessen van Santvoort
B.: Weert niet bewoont

208. Huijs

- 1736 E.: Mosij Lijvie
B.: Den selven
1741 E.: Mosij Levie
B.: Den selven

209. Huijs

- 1736 E.: Willem Siepkens comsuo
B.: Willem Siepkens
1741 E.: Willem Siepkens cum suo
B.: Willem Siepkens

210. Huijsje

- 1736 E.: Pieter van den Hurck
B.: Geerit van Os
1741 E.: Pieter van den Hurck
B.: Gerrit van Os

211. Huijs

- 1736 E.: Pieter van den Hurck
B.: Den selven
1741 E.: Pieter van den Hurck
B.: Den selven

212. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Geerit
van Grinsven
B.: Jan Tonisse van Nulant
1741 E.: Weduwe Gerrit Grinsven
B.: Jan Jansen Westelaken

213. Huijs

- 1736 E.: Geerit van de Gevel
B.: Den selven
1741 E.: Gerrit van de Gevel
B.: Den selven

1736:

“Wij schepenen en vermidts de vacature der secretarye dese dorps van Rosmalen quartier van Maesland verclaeren op den Eedt in den aenvang onser bedieningen gedaen dat dit quhier door ons is geformeert naa een naauwkeurig ondersoek en dat soo veel wij weeten onder het district van deese plaats geene andere off meerdere huysingen off wooningen bekend sijn als op dit quhier sijn gebragt. Toirkonde getekent den 27 November seventien honderts ses en dertigh.”

W. Aenhuijs	D. v.d. Sluijs	Jan van Grinsven	Hendrick Heere
Peeter van Hassel	Ariijaan de Leest	Peter van den Hurck	

1741:

“Wij schepenen en secretaris deses dorps van Rosmalen quartier van Maaslandt verklaren op den eedt in den aenvang onser bedieninge gedaen dat dit quhier door ons is geformeert naa een nouwkeurig ondersoek en dat zoo veel wij weeten onder het distrikt van desen plaats geen andere of meerdere huysinge off wooninge bekend sijn als op dit quhier sijn gebragt ten oorkonde geteekent binnen Rosmalen den vijftienden augustus seventien hondert een en veertig.”

W. Aenhuis	D. v.d. Sluys	Jan van Grinsven	Hendrick Heere
Peter van Grinsven	Marten Westelaken		

Martien Veekens

Rusmollese Portretten (8) - Geert Loeffen

Rusmollese portretten

Eerder hebben we al levensverhalen gehoord die zich afspeelden in de Molenhoek, Bruggen, Hintham en het Centrum. Nu gaan we naar een ander gedeelte van Rosmalen, de Kloosterhoek en de daar achtergelegen Varkenshoek. Deze keer is Geert Loeffen aan het woord.

Geert is geboren op 8-9-1946 op de Provincialeweg E5a wat nu Berlicumseweg is. Zijn vader was Toon Loeffen en zijn moeder Marietje van der Pas. Zijn vader kwam van de Wamberg en zijn moeder uit Berlicum. Geert heeft drie zussen (een is jong overleden) en drie broers. In 1958 kwam er een nakomertje Maarten, waar niet op gerekend was: moeder dacht dat ze de griep had!

Zijn geboortehuis stond precies op de plek, waar nu het viaduct Kloosterhoek is afgebroken. Het huis stond op een heuveltje en had een souterrain. Geert: "Op een zondag-morgen begin jaren 60, kwam Jan Heijmans, de grondlegger van Wegenbouwbedrijf Heijmans op bezoek. Jan was een vriend van mijn vader. Hij had een tekening bij zich, waarop de nieuwe weg met de viaduct te zien was. Een van de peilers van de viaduct stond precies op de plek waar "de goei kamer" was. In die "goei kamer" waren wij allemaal geboren. Ons huis moest plaats maken voor een snelweg met viaduct. Het duurde nog tot 1966 dat wij daar weg moesten en zijn toen verhuisd naar de Diepenbrocklaan." (Noot redactie: het betreft hier de pas gesloopte woning op de hoek Diepenbrocklaan/Molenstraat)

Geert ging in Hintham naar de kleuterschool. Hij weet zich daar nog van te herinneren: "Wat me bij is gebleven is, dat we altijd snippertjes moesten knippen met een bot schaartje voor de Sacramentsprocessie. Dat moesten we zoveel doen, dat ik een eeltknobbel op mijn vinger had. In die tijd werd het stadion de Vliert geopend en wij mochten met de kleuterklas een rondje rond het stadion lopen om dit te bezichtigen. Het was op een vrijdagmiddag en bloedheet. Er was ons beloofd dat we na afloop een glas water zouden krijgen. Keurig zaten we op de rand van de stoep te wachten. We vergingen van de dorst, maar het feest ging niet door: de lampetkan met water lekte in de gang en omdat de nonnen bang waren voor knoeien, werd de kan gelegegd in de gootsteen. En daar zaten we met z'n allen: te stikken van de dorst!"

"Tijdens de watersnoodramp van 1953 kwamen er ook kinderen van evacués in onze klas. In plaats van met vijven in de bank moesten we maar wat opschuiven en met zessen in de bank. Ze praatten voor mijn gevoel buitenlands: ze waren niet te verstaan.

Voor deze kinderen werd er kleding ingezameld. Ik weet me nog te herinneren dat ik een keer mijn broek gescheurd had en toen werd er uit een of andere zak, voor mij een broek gezocht. Die was veel te groot, de pijpen sleepten over de grond en ik moest met mijn hand de sluiting dicht houden. Annie Ploegmakers had medelijden met me en heeft me op de fiets naar huis gebracht.

"De zondagen hadden meestal een vast ritueel en daarover weet Geert te vertellen:"Op zondag gingen we twee keer naar de mis. De eerste keer om kwart voor zeven. Dan mochten we in de midden-gang zitten. Daar moesten we blijven zitten tot moeder naar de mis van acht uur kwam. Wij hielden dan haar plaats bezet. Als moeder er was, verhuisden wij naar de zijgang, die gratis was.

's Middags gingen we op bezoek bij oma op de Wamberg. Oma had 58 kleinkinderen. De volwassenen zaten gezellig bij elkaar en de kinderen speelden met elkaar in het bos. Dat was voor mij het ultieme zondagmiddaggevoel. Op de feestdagen had ik het minder begrepen. Dan moesten de beste kleren aan en mocht je niet naar buiten. Dat liep altijd geheid uit op ruzie, omdat we ons enorm verveelden. Verder mochten we altijd alles thuis. Graven in de tuin, of van de pad naar beneden slippen met de "Franse fiets". Deze was achtergelaten door een soldaat in de oorlog. Door dat slippen werd het zand zo los, dat mijn vader daardoor nog bijna verongelukt is. Hij kwam 's avonds thuis in het donker met zijn fiets en ging over de kop in het losse zand."

Geert weet nog een verhaal te vertellen over een andere fiets: "In de tweede klas kreeg ik van mijn vader een "nieuwe fiets". Deze was gemaakt van onderdelen van een paar oude fietsen. Mijn vader was er heel trots op, maar dat heeft niet lang geduurd. Ik wilde de fiets uitproberen en fietste van voor, zo van de trap af naar beneden, richting souterrain. En het was gedaan met de fiets: hij viel in twee stukken uit elkaar!"

Over de burens weet Geert ook nog veel te vertellen: "We hadden een heel gezellige buurt en waren overal welkom. Zoals bij Tinus en Betje Verstappen, Willy en Lies Smits en bij Martien en Dina Tibosch. Bij deze laatsten mochten we alles, behalve vuurtje stoken tussen de hooimijten! Dat heb ik een keer gedaan en dat is de enige keer dat ik Martien kwaad heb gezien. En dat heb ik geweten, want ik kreeg flink straf van mijn vader!"

"Op Coudewater heb ik ook veel tijd doorgebracht, niet als patiënt, maar we speelden daar veel met de kinderen van het personeel, dat op het terrein woonde. De boswachters Dielissen en Schuurmans hielden toezicht dat er geen onbevoegden op het terrein kwamen, maar voor ons werd een oogje dichtgeknepen.

Er was ook een natuurbad "De Zandbergen" waar wij na 4 uur mochten zwemmen, dan waren alle patiënten weg.

Op Coudewater was een kapel. Daar moesten we gaan "pesjonkelen": tien onze vaders, tien weesgegroeten en tien eer aan de vaders en dan de kerk uit. Je had dan een aflaat verdiend. Vervolgens weer de kerk in om aan een nieuwe reeks te beginnen. Zo bouwden we een aardig voorraadje aflaten op. Op Coudewater heb ik ook mijn eerste dode gezien: Bert Heymans, die thuis opgebaard was. Dat heeft veel indruk op me gemaakt. Ook speelden we met de kinderen van dokter Coijmans. Deze familie was heel muzikaal en moeder Elisabeth de Groot was beroemd als zangeres. Er werden huisconcerten gegeven en ik keek mijn ogen uit bij de voorbereidingen daarvoor."

Op zijn achtste jaar haalde Geert zijn zwemdiploma. Dat gebeurde in de IJzeren Vrouw. Daar had hij zwemles van 's morgens 6 tot 7 uur. Een jaarabonnement kostte vijf gulden en de fietsen stalling voor een heel jaar drie gulden. Je kreeg dan een kaartje aan je zadel, als bewijs dat je betaald had en volgens Geert werd dat er nooit afgehaald. Nu zouden ze niet alleen het kaartje meenemen maar ook de hele fiets. Na de zwemles, ging Geert nog naar de mis, at het meegenomen brood op en dan naar de St. Annaschool in Hintham.

Over brood gesproken: er werd geen oud brood weggegooid. Geert vertelt hierover: "Daarmee maakte mijn moeder haar beroemde 'Broodschotel'. Een uniek gerecht en voor de liefhebbers volgt hier het recept: men neme oude broodkorstjes, appelmoes, kaneel en suiker. Doe dit in de wonderpan en bak er een heerlijk gerecht van! Niet voor mij, want ik gruwelde ervan en heb er een jeugdtrauma aan over gehouden: appelflappen smaken er een beetje naar, dus voor mij geen appelflappen!"

Bij Geert thuis waren ze wat vakantie betreft al vrij modern: “Vanaf 1955 gingen we op vakantie naar Bakkum. Mijn vader had een punttent gekocht, met zware ijzeren buizen en enkeldoeks. We werden weggebracht door Tinus Verstappen met de vrachtwagen, met mij en mijn broertje Victor op de laadbak onder een dekzeil, vader en Marcel voorin en moeder ging met de rest van het gezin met de trein. We stonden op de eerste boerderijcamping van Nederland: er was helemaal niks! Geen w.c., geen douche, geen speelgelegenheid, helemaal niets! We troffen het niet goed: het regende de eerste drie dagen en de tent lekte aan alle kanten. Na drie dagen werd Tinus Verstappen weer gebeld of hij ons weer op wilde komen halen. Tinus had zo’n medelijden dat hij ons het jaar daarop zijn zelfgebouwde caravan aanbood. We gingen toen naar Kijkduin. Daar hebben we een geweldige vakantie gehad. Voor het eerst kwamen we mensen tegen die een andere taal spraken, dat waren Duitsers. Met Frans en Helga hebben we nog lang contact gehad. Jaren zijn we naar Kijkduin op vakantie gegaan!”

In 1963 ging Geert voor het eerst alleen op vakantie met de brommer, met zijn vriend Kees van de Graaf: “Een brommer had ik niet, die mocht ik lenen van Leo Hoedemakers. We gingen een rondrit door Nederland maken. Van moeder de Graaf kregen we als proviand weckflessen mee met spek. Van Apeldoorn, Harderwijk, de veerboot over het IJsselmeer, via Enkhuizen naar Castricum, want daar kampeerde mijn vriendin Erica met haar vriendinnen. Later reden we naar Den Haag waar de moeder van Kees kampeerde. Vandaar uit zochten we nog vrienden op in Middelburg. Daar kwamen we er achter dat we de tentstokken vergeten waren, dus konden we de tent niet opzetten. Bij de gratie Gods mochten we bij de campinghouder in de huiskamer slapen, maar we moesten wel om zes uur op. De huiskamer werd namelijk ook gebruikt voor kerkdiensten voor de campinggasten. Maar ja, een kleinigheidje houd je!”

Inmiddels was Geert via het St.Janslyceum tot en met de vierde klas HBS, naar de onderbouw gegaan van de kweekschool. Dat was toen de experimentele Havo, waarin hij in 18 vakken examen moest doen. Daarna deed Geert nog de bovenbouw, behaalde zijn acte en zijn hoofdacte. Hij zocht een baan en werd leraar algemene vakken op de R.K. Technische School Zuid. Later werd Geert adjunct-directeur en directeur op deze school. Allerlei fusies vonden er plaats en Geert heeft altijd een directiefunctie bekleed. Nu is hij Facilitair Locatiemanager op het Koning Willem 1 College. Volgens Geert een heerlijke baan met leuke collega’s.

Hoe heeft hij zijn vrouw Erica leren kennen? Geert: “We hadden een gemeenschappelijke oom en tante op de Wamberg, waar we elkaar wel eens zagen. Met de kermis in Berlicum had ik Erica uitgenodigd voor een ritje in de botsauto’s. Maar na een paar rondjes, zag ik Truus van tante Marie langs de kant staan. En het bloed kruipt toch waar het niet gaan kan: Erica moest eruit en Truus mocht erin! Later met schaatsen op de Wamberg is het toch weer goed gekomen en kregen we verkering.”

In 1969 zijn ze getrouwd en ze kregen twee kinderen, Anouk en Nienke. Inmiddels hebben ze vier kleinkinderen.

Maar al is Geert Rosmalenaar, toch trekt Den Bosch hem ook. Al toen hij daar op school zat, werd bij hem de belangstelling voor de Bossche binnenstad gewekt. Inmiddels geeft hij rondleidingen, voor vrienden en bekenden, met een eigen route van vier uur. Langs stadsmuren, stegen, terrassen en kroegen. Hij vertelde daar heel enthousiast over en nodigde de werkgroep Interviews van de Heemkundekring Rosmalen spontaan uit, om een rondwandeling te verzorgen. Bij deze houden wij hem daaraan.

De schattingskaarten van Rosmalen uit 1880 : een belangrijke bron via Internet toegankelijk gemaakt

Michiel van Heumen

Met de invoering van het Kadaster in 1832 kon een rechtvaardige heffing van de grondbelasting worden bereikt. Grond maakte een belangrijk deel uit van het vermogen en was dus van gewicht voor de vermogensheffing. Het begrip 'kadaster' wilde in eerste instantie niets meer zeggen dan een registratievorm van de grond. Als grondslag voor de belastingheffing werd gekozen voor de jaarlijkse opbrengst van gebouwen en grond of, zoals het werd genoemd, gebouwde en ongebouwde eigendommen. Door vergelijkenderwijze schatting (berekening van opbrengst in de verschillende klassen voor gebouwd en ongebouwd) werd deze belastbare opbrengst -oorspronkelijk noemde men dit het 'belastbaar inkomen'- vastgesteld.

Tientallen jaren lang bleef de belastbare opbrengst van het onroerend goed hetzelfde als in 1832 op grond van schatting was bepaald. Een verband met de reële waarde van eigendommen was dus langzamerhand zoekgeraakt. Het is daarom te begrijpen dat de Wet op de Grondbelasting van 1870 - die de vele wetten en bepalingen sinds de totstandkoming van het kadaster moest vervangen - bepaalde dat de belastbare opbrengst moest worden herzien. Voor die herziening waren nieuwe schattingen nodig. Een eerste herziening van de gebouwde eigendommen in 1873 werd zes jaar later, in 1879, gevolgd door de herziening van de ongebouwde eigendommen. Deze laatste herziening werd geregeld door de wet van 25 april 1879 (Staatsblad no. 89). Als belastbare opbrengst werd volgens die wet de zuivere pacht- of huurwaarde genomen, zoals pachter of huurder die gemiddeld, onder normale omstandigheden, in de jaren 1877-1881 verschuldigd was. Kosten van onderhoud werden hierop in mindering gebracht.

Bij eigendommen waarvan verpachting of verhuring gewoonlijk niet plaats vond, werd de pacht- of huurwaarde berekend naar de prijzen die golden voor 'voortbrengselen' zoals die eigendommen in de laatste zeven jaren opleverden. In gevallen die niet in deze categorieën vielen, werd de pacht- of huurwaarde bepaald door vergelijking met de pacht- of huurwaarde van een aangrenzend perceel van vergelijkbare hoedanigheid.

Er werd een landelijke Hoofdcommissie ingesteld die een gelijkmatige schatting in het hele land moest bevorderen. Onder supervisie van deze Hoofdcommissie werkten districtcommissies, die weer waren onderverdeeld in afdelingen.

In het voorjaar van 1882 werd met het schattingswerk begonnen. De commissies kregen o.a. de beschikking over speciaal voor de herschatting vervaardigde kopieën van de kadastrale plans. Deze kopieën zijn de zogenaamde schattingskaarten en het zijn deze kaarten van de gemeente Rosmalen die ik op onze site www.vanheumen.info beschikbaar heb gesteld. De kaarten geven aanvankelijk de situatie weer van de jaren 1881/1882. Alle veranderingen in het kadaster die tijdens het werk van de herziening plaatsvonden, moesten op de schattingskaarten worden bijgewerkt. Dit gebeurde op nader bepaalde tijdstippen door zorg van de ingenieur-verificateur van het Kadaster. Deze mutaties zijn op de achterzijde van de kaarten aangetekend. Voor de Rosmalense schattingskaarten geldt dat ze zijn bijgewerkt tot 1887.

De Wet van 1879 stelde voor de belastbare opbrengst per hectare een algemene schaal vast met bedragen die begonnen met f 0,25 en opliepen tot honderden guldens per hectare.

De afdeling bepaalde welke onderdelen van die algemene schaal – welke bedragen dus- konden dienen als schaal voor de schatting van eigendommen in een kadastrale gemeente.

Bij elk onderdeel moesten enige percelen als voorbeeld worden genomen. Die schalen van schatting in een kadastrale gemeente maakten vervolgens voor onderzoek en vergelijking de gang naar districtcommissie en Hoofdcommissie. In de gemeente Rosmalen liep de schaal van schatting (staat no. 6) van f 0,25 tot f 60,00 belastbare opbrengst per hectare.

De voorbeeldpercelen of ‘typen’ moesten tezamen een grootte hebben van tenminste een dertigste van de totale oppervlakte. Op de schattingskaarten van Rosmalen zijn de percelen die als voorbeeld hebben gediend, met potlood aangeduid met het woord ‘tjipe’. Op het verzamelplan zijn de ‘typen’ met groen ingekleurd, waarbij in rode pen voor elk perceel de belastbare opbrengst en – in afkorting- het soort van eigendom (b = bouwland, w = weiland, enz.) is vermeld. Men vindt de voorbeeldpercelen ook aangetekend in een staat (no. 8): de uitkomsten van typen-schatting, die ik ook op onze site heb gepubliceerd. Tegen de schaal van schatting of de belastbare opbrengst van de ‘typen’ kon bezwaar worden gemaakt. De inhoud van de bezwaarschriften werd overwogen door de commissie. Deze wikte, maar de Hoofdcommissie beschikte: zij stelde de schaal van schatting en de belastbare opbrengst van de typen vast. Op de schattingskaarten is door vermelding van de letter ‘R’ in een perceel aangegeven, dat de eigenaar ervan bezwaar had gemaakt. (De letter ‘R’ staat voor *reclame* = bezwaar).

Door vergelijking met de voorbeeldpercelen werd vervolgens door de afdeling de belastbare opbrengst van de overige percelen bepaald. Ook tegen deze beslissing kon schriftelijk bezwaar worden gemaakt. Er stond, indien afwijzend werd gereageerd op het bezwaarschrift, nog de mogelijkheid open om herschatting aan te vragen.

Op de schattingskaarten van Rosmalen is voor elk perceel met potlood de belastbare opbrengst van dat perceel vermeld.

Opgemerkt zij voorts, dat met een letter ‘d’ op die schattingskaarten is genoteerd, dat voor de aldus aangeduide percelen dijklasten betaald moesten worden. De uitkomsten van de schatting van elk perceel, inclusief de gewijzigde schattingen na bezwaarschriften en de herschattingen, werden tenslotte verwerkt in de kadastrale leggers.

De herzieningsoperatie werd pas na tien jaar, in 1889, voltooid. Het jaar daarop publiceerde de Hoofdcommissie in twee delen haar ‘Verslagen’ van de herziening van de ongebouwde eigendommen.

De boekwerken bevatten van elke gemeente een tabel met een gedetailleerde opgave, per schaal van schatting, van de oppervlakte van de verschillende soorten van ongebouwde eigendommen (bouwland, weiland, tuin enz.) met de belastbare opbrengst. Als bijlage volgt hier de tabel van de kadastrale gemeente Rosmalen. Het bedrag van de met ingang van 1893 te heffen grondbelasting werd vastgesteld op 6% van de belastbare opbrengst.

Wat is het belang van de via Internet ontsloten schattingskaarten?

Net zoals de kadastrale minuutplannen van 1832 laten zien hoe Nederland er op dat ogenblik uitzag, zo geven ook de schattingskaarten uit circa 1880 een momentopname, maar dan van 50 jaar later. Het is als het ware een foto van een situatie, die na 50 jaar op dezelfde plek nóg eens wordt gemaakt. Als we de minuutplannen van 1832 vergelijken met de schattingskaarten van 1880 zien we de verschillen in bebouwing en percelering. De door ons via Internet toegankelijk gemaakte schattingskaarten van Rosmalen, in combinatie met de eveneens ontsloten uitkomsten, maken verschillende soorten historisch onderzoek mogelijk. Het woord is nu dan ook aan de heemkundigen en historici!

Schaal van schatting	Bouw-land.	Waldland en hooiland.	Tuin, moestuin, boomgaard, bloemisterij en boomkweekerij.	Hakboud en bosch (opgaande boomen).	Dennenbosch.	Griend, twiig- of rijswaard.	Rietland, kwelders, gorzen, schorren, aanwassen, stikken.	Dijken en bermten.	Heide, veengrond, dain en zand.	Veld- en spoorwegen.	Vergraven grond, moeras, strand en water.	Kruen van gebouwen en lustplanten.	Totaal van het aantal hectaren in elk der bedragen van de schaal geraugschikt.	Belastbare opbrengst zonder vermindering wegens publicatiën.
60		41.41.80											41.41.80	f 2485.00
50	1.71.27	278.85.70	7.30.60									20.32.29	308.20.86	15.410.60
45	10.70.29	35.90.13										1.42.39	47.39.83	2.132.90
40	29.04.40	169.95.43	1.32.50	4.31.70					16.95			1.67.54	206.48.24	8.259.29
35	31.08.09	104.08.23	53.50	15.00					5.75.04			2.09.29	143.69.77	5.029.42
30	53.88.85	220.02.45	10.40				2.66.20		88.64			1.90.37	278.67.11	8.360.13
25	213.49.71	544.49.38	50.60	1.22.00					11.00			5.90.82	765.55.51	19.135.57
20	309.56.04	303.17.48	11.28	2.30.80				89.70	6.19.47			7.86.76	630.21.53	12.604.30
16	160.50.90	85.71.51	48.60	7.79.13					1.34.29			3.16.89	259.01.29	4.144.20
13	78.46.87	30.57.93		7.27.87								2.14.71	118.49.41	1.540.42
10	46.17.39	37.92.40		40.82.16			4.44.20		5.92.85			89.39	136.18.39	1.361.84
8	6.06.14	13.61.10		22.70.29	19.09.47				2.72.50			1.04.29	65.29.70	522.38
6	8.11.29	10.28.70		19.74.62	64.25.22		2.40.30	49.60	12.20.34			41.87	117.91.94	707.31
3	5.69.09	22.10		16.09.67	45.83.38		1.82.70	77.50	11.29.79	56.90		1.06.66	83.57.49	250.12
1				75.38	35.72.10		2.16.72	36.63.20	4.97.53	76.80		0.70	91.02.73	91.02
0.50							1.60.86	1.36.40		10.41.30			13.38.45	6.63
0.25	23.73.41	79.72	16.70	30.00			1.92.05	1.06.50	1.82.90	13.96.59		51.90	44.23.57	11.00
	978.43.80	1.876.35.12	10.34.18	123.55.22	174.90.67			18.02.53	40.26.88	52.60.91	25.71.28	50.55.10	3.350.75.71	f 82.056.78
														19.83.86
														52.44.53
														Totaal
														3.423.14.12
														f 71.193.22

Tabel verslagen Hoofdcmissie

Literatuur:

F.J.M. Otten, De registers met de uitkomsten van de herzieningen van de grondbelasting, 1873-1904, Den Haag 1997, gepubliceerd in de serie Broncommentaren van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis, te raadplegen via de site www.inghist.nl; Verslagen van de Hoofdcmissie voor de herziening der belastbare opbrengst van de ongebouwde eigendommen. Uitgegeven met voorkennis van den Minister van Financiën, 2 dln. ('s-Gravenhage 1890); Wet van den 25sten April 1879, ter herziening van de belastbare opbrengst der ongebouwde eigendommen (Staatsblad no. 89).

Bronnen: schattingskaarten gemeente Rosmalen ca 1880, in: BHIC 's-Hertogenbosch, Hypotheekbewaarder 's-Hertogenbosch, Schattingskaarten 1880 (toegang 1084), inv.nrs. 699-715; de schaal voor schatting gemeente Rosmalen (staat no. 6), vastgesteld door de Hoofdcmissie 4 maart 1887, en de uitkomsten der typen-schatting gemeente Rosmalen (staat no. 8) in: BHIC 's-Hertogenbosch, Controleur directe belastingen en kadaster 1820-1961 (toegang 88), inv.nr. 205. Stukken betreffende bezwaar zijn voor Rosmalen niet bewaard gebleven.

Op zoek naar de voorouders van De Gebroeders Voets, weg- en waterbouw

Door Henk de Werd

*Het busje van de gebr. Voets bij het ouderlijk huis, gebouwd in 1956-1957,
aan de Deken Fritsenstraat. Rosmalen collectie: Henk de Werd.*

Inleiding

De gebroeders Voets.....

Ze zijn al vanaf het begin trouwe sponsors van onze heemkundekring. Een vluchtige duik in het archief maakt me dat duidelijk. In de eerste editie (1990) van ons heemkundig tijdschrift Rosmalla komen we de naam van dit Rosmalens bedrijf als zodanig al tegen. De BV werd opgericht eind jaren vijftig van de vorige eeuw. De gebroeders Toon, Henk - beter bekend als "de Witte" - en Ger Voets, zonen van Driek Voets en Maria van Hoof, onze toenmalige overburen in de Kerkenhoek / Krommenhoek, later Deken Fritsenstraat geheten, gaven vele jaren leiding aan het familiebedrijf. "De Witte", Gerrit van Hasjes, Broer (Eef) van Driek van Pinxteren en ondergetekende waren vier buurjongens van ongeveer dezelfde leeftijd, die samen naar de jongensschool van meester Ceelen gingen.

We kennen elkaar en de gezinnen van de ouders van haver tot gort, maar van herkenning was helaas geen sprake toen ik onlangs in het Groot Ziekengasthuis op bezoek ging bij een van de oud-leden van de heemkundekring, met wie ik in het verleden als archivaris had samengewerkt. Dat de zieke buurman op de kamer mij voortdurend aankeek, bevreedde me wel enigszins. Toen hij echter op een bepaald moment vroeg: "Gè bent toch Henk de Werd?", was ik met stomheid geslagen. Zoals gezegd, ik herkende hem niet. Het bleek boven genoemde Ger (Gerry) van Driek Voets te zijn. Oude herinneringen uit een "ver" verleden werden opgehaald. Het leidde eveneens mede tot de zoektocht naar de voorouders van deze Rosmalense onderneming, waar Toon, Henk en Ger Voets inmiddels plaats hebben gemaakt voor de volgende generatie, te weten Driek, Henk en Mari Voets.

'Strakke' Leo legt zijn laatste stukje straat

Br. D
15 juli 2006

Leo van der Ven uit Rosmalen heeft zijn laatste steen gelegd. Mag ook wel, na vijftig jaar.

Rosmalen Afscheid

door Ad Goddrie

Op zijn 14e begon-ie. Al die jaren erna bleven lichamelijke ongemakken hem bespaard, heel bijzonder in het stratenmakersvak. „Ik voelde het hoogstens wat in de spieren als ik na een paar weken verlof weer moest beginnen”, zegt Leo van der Ven uit Rosmalen (64), die zijn gisteren zijn laatste werk-

● Leo van der Ven nog even aan het werk. Foto Dick de Boer

dag had als stratenmaker in Bergen op Zoom. Toen daar in 1998 het herbestraten van de binnenstad begon, een klus die nog altijd voortduurt, was hij er al bij. Ingehuurd door hoofdaannemer Voets die een ervaren vakman in huis haalde om de binnenstad van Bergen op Zoom van historisch meer verantwoorde natuursteen te voorzien. Vijftig jaar was hij stratenmaker, zonder één dag rugpijn. „Wat? Ik ben nooit een dag in de ziekte geweest!” Ja, waar een onderhemd allemaal niet goed voor is. „Ik werkte altijd met een onderhemd aan. Winter of zomer, nooit werkte ik met een blote rug. De jongelui doen dat niet meer. Geen onder-

hemd, te kort T-shirt, dan kom je jezelf ooit een keer tegen.” Maar het is ook een kwestie van geluk hebben. „De een kan er beter tegen dan de ander. Neem mijn broer. We hebben samen 34 jaar lang een eigen bedrijf gehad, maar drie jaar geleden hebben we het verkocht. Hij had last van zijn rug en knieën en moest stoppen.” Frans Wakkee van de gemeente Bergen op Zoom gaat Van der Ven erg missen: „Als ik door de binnenstad loop kan ik de stukken die door hem zijn gelegd, zo aanwijzen. Toch allemaal net iets strakker.” Vandaag was er een afscheidsreceptie voor Leo van der Ven bij wegebouwer Voets in Rosmalen.

Brabants Dagblad 15 juli 2006. Leo van der Ven is een volle neef van de gebroeders Toon, Henk en Ger Voets. De vader van de gebroeders Voets en de moeder van Leo van der Ven, Driek en An, waren broer en zus. Uit de collectie "Rosmalense mensen" van Henk de Werd.

01 Hendrik Jan Voets uit Schijndel:

De oorspronkelijke wortels van de gebroeders Voets, die wij toch als echte Rosmalenaren kwalificeren, liggen echter in Schijndel. Rond 1760 zag Hendrik Voets, ook wel Hendrik Jan Voets genoemd aldaar het levenslicht. Geheel in de tradities van de naamgeving in die tijd mogen we aannemen dat we de naam Hendrik Jan Voets mogen lezen als Hendrik Voets, de zoon van Jan Voets. Hendrik Jan Voets was gehuwd met Johanna Meijers, ook wel Johanna Hoos genoemd. Hij was van beroep arbeider. Hendrik Jan Voets overleed op 7 januari 1812 te Schijndel. In zijn overlijdensakte werden de namen van zijn ouders helaas niet vermeld. In de tijd, dat Hendrik Jan Voets in Schijndel het levenslicht zag en er opgroeide was Rosmalen nog een zeer ellendig land, dat geteisterd werd door overstromingen en grote droogtes.

Zo werd in 1757 Catharina Heijmans, de weduwe van Peter Strick ernstig de dupe van het alles verwoestende hoge water, het ijs en een storm. De Rosmalense schepenen Daniel van Hassel en Johannis Janssen Gloudemans en secretaris Jacob Dirck Cremers verklaren dat “Cattarina Heijmans, weduwe van Peter Strick met twee kinderen binnen deese dorpe op den Heijnis in eijgendom is besittende een huijs met vier loopens en vijf en veertig roeden.

Door de hooge watervloet, den swaeren eijsgang en hevige stormwinden in de maand Februarij deeses jaars de huijsinge ten eenen maal niet alleen is ingestort, maar dat daar en boven ter dier tijd meubilaire goederen voor het grootste gedeelte sijn weggespoelt, soodanig dat sijn weijnige daarvan heeft behouden, ja zelfs geen bed om daar op te kunnen slaapen, moettende sig tans op eenig strooij behelpen.”

In 1767 was Rosmalen een compleet rampgebied. Een orkaan, onweer en zware hagelbuien verpletterden het koren op de velden, rukten bomen uit de grond en verwoestten een groot aantal huizen. Bij dit noodweer kwamen twee mensen (een kind en een man van 70 jaar) om het leven in onze gemeente. Een zekere Pieter Verbruggen heeft beschreven wat hij met eigen ogen gezien heeft in Rosmalen. Hij zegt, dat de ellende met geen pen te beschrijven valt. Hij zag de zwaarste eiken met wortel en al uit de grond gerukt liggen, neergevallen op huizen en schuren, die daardoor totaal verpletterd waren. Hij schatte het aantal omgewaaide bomen op 300, en het aantal verwoeste huizen en schuren op 81. De totale schade werd berekend op 41.586 gulden. Een ongelooflijk groot bedrag voor die tijd. Het is een geluk bij een ongeluk geweest, dat deze ramp overdag plaats vond en niet 's nachts. Het aantal doden zou dan beslist vele malen groter geweest zijn, gelet op de vele totaal verwoeste huizen. Volgens Verbruggen was 't “het naarste gesigt der wereld de ontsteltenis van de arme inwooners te zien.”

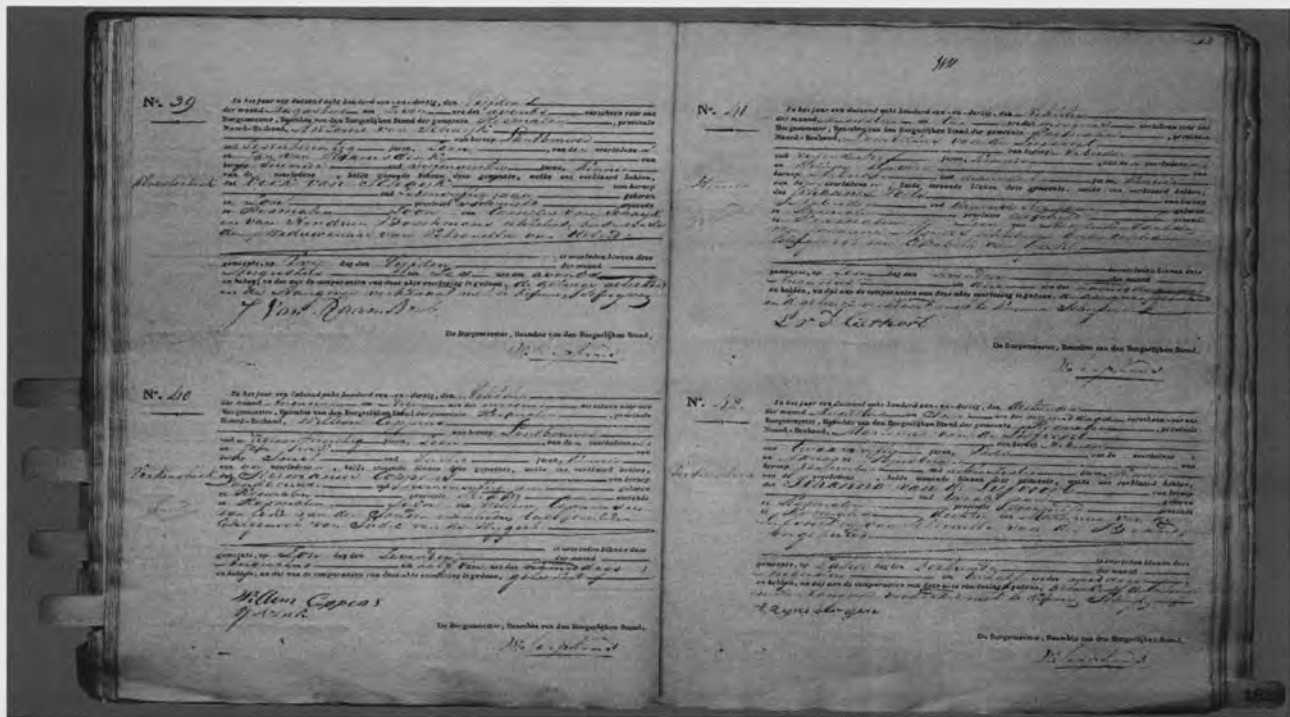
02 Johannes Voets:

Uit het huwelijk van bovengenoemd Hendrik Jan Voets en Johanna Meijers / Johanna Hoos werd op 10 april 1790 in Rosmalen geboren: Johannes, ook wel Johannes Hendrik Voets genoemd, in de betekenis van Johannes Voets, de zoon van Hendrik Voets. Hij overleed te Rosmalen op 41-jarige leeftijd op 7 augustus 1831. Zijn beroep was eveneens arbeider. Op 16 april 1815 huwde hij te Rosmalen met Elizabeth van Gestel, geboren te Berlicum in 1790, dochter van Jacobus van Gestel en Martina van der Doelen. In de huwelijksakte van 1815 wordt vermeld, dat Johannes Voets de zoon is van Hendrik Voets en Johanna Hoos. In de overlijdensakte van 1831 lezen we, dat Johannes Voets de zoon was van Hendrik Voets en Johanna Meijers.

Ook voor Johannes Voets was Rosmalen een ellendig land. In 1795 – hij was toen vijf jaar oud – werd de plaatselijke dominee, Adrianus Laurentius, in de Lambertuskerk, toen nog in protestantse handen, begraven. Het bijzondere is, dat hij met een slee over het ijs naar de kerk werd gebracht en de kerk ook nog eens vol stond met paarden en andere beesten, omdat Rosmalen “was ingelopen”, onder water stond dus. In 1799 werd ons dorp voor de zoveelste keer getroffen door wateroverlast, ijsgang en noodweer. Er vielen toen 15 doden te betreuren. Elf huizen werden totaal weggespoeld, 56 beesten verdronken. Van Rosmalen werd toen gezegd dat het een plaats was, “zoo ongelukkig, dat er dergelijke binnen de geheele Bataavsche Republicq niet te vinden is.”

Uit het huwelijk van Johannes Voets en Elizabeth van Gestel werden vijf kinderen geboren, te weten:

- 1 Hendrikus Voets
- 2 Cornelis Voets
- 3 Dirk Voets
- 4 Johanna Voets
- 5 Jacobus Voets

1831: Overlijdensakte (nummer 41, rechts boven) van Johannes Voets.
Stadsarchief's-Hertogenbosch.

1 Hendrikus Voets. Werd op 11 maart 1816 geboren te Rosmalen en overleed aldaar op 60-jarige leeftijd op 23 mei 1876. Hij huwde, 29 jaar oud, op 4 mei 1845 te Rosmalen met Johanna Verstegen, oud 23 jaar, dochter van Hendrik Verstegen en Dora Jan Verhallen.

Hun huwelijk werd gezegend met:

1-a Johannes Voets, geboren te Rosmalen op 5 februari 1846. Hij huwde, 48 jaar oud, op 23 november 1894 met de veel jongere Elizabeth Dielissen, geboren te Rosmalen op 26 mei 1870, dochter van Johannes Dielissen en Gijsberdina Rooijackers.

Kinderen uit dit huwelijk zijn o.a.:

Johannes Cornelis Voets, overleden, 2 maanden oud, op 28 oktober 1897;
 Johannes Cornelis Voets, overleden, 3 jaar oud, op 5 augustus 1901;
 Henricus Jacobus Voets, geboren op 29 mei 1899 en overleden, 2 weken oud, op 9 juni 1899.

1-b Lambertus Voets. Hij overleed te Rosmalen op 6 december 1865.

1-c Marinus Voets. Hij werd geboren te Rosmalen op 3 september 1857.
 Hij overleed aldaar op 1 september 1932. Hij huwde op 27 juni 1887 met Everdina Elisabeth Dielissen, geboren te Rosmalen op 16 februari 1861, dochter van Johannes Dielissen en Gijsberdina Rooijackers.

We zien, dat twee broers Voets huwen met twee zussen Dielissen.

Uit het huwelijk van Marinus Voets en Everdina werd o.a. geboren:

Johannes Voets, die, 2 maanden oud, overleed op 16 november 1890.

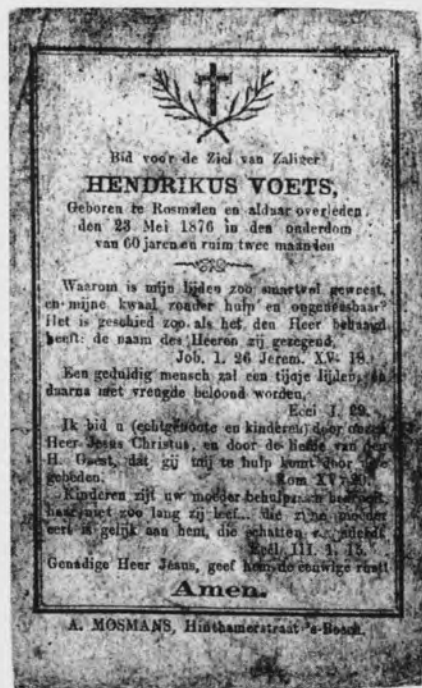
1-d Hendrika Voets. Zij werd geboren te Rosmalen 26 juli 1854. Zij huwde op 28 april 1882 met Johannes van Roosmalen, geboren te Rosmalen 2 oktober 1854 als zoon van Marinus van Roosmalen en Petronella Hoefs. Het bidprentje vermeldt Johannes van Rosmalen in plaats van Johannes van Roosmalen.

- 2 *Cornelis Voets*. Hij overleed te Rosmalen op 13 maart 1857.
- 3 *Dirk Voets*. Hij overleed te Rosmalen op 25 november 1819.
- 4 *Johanna Voets*. Johanna Voets werd geboren te Rosmalen op 26 januari 1821. Zij huwde op 28 februari 1849 te Rosmalen met Dirk Flamans, geboren te Nuland op 9 februari 1813 als zoon van Hendrik Flamans en Clasina van Dinther. Johanna overleed te Rosmalen op 15 februari 1890.
- 5 *Jacobus Voets*. Met hem zetten we de stamboom richting de gebroeders Voets voort. Zie 03.

***Bidprentje van Marinus Voets,
zoon van Hendrikus Voets en
Johanna Verstegen.
Collectie: Henk de Werd.***

***Bidprentje van Henrica Voets,
dochter van Hendrikus Voets
en Johanna Verstegen.
Collectie: Henk de Werd.***

***Bidprentje van
Hendrikus Voets.
Collectie: Henk de Werd.***

03 Jacobus Voets:

Jacobus Voets werd geboren te Rosmalen op 16 mei 1818. Hij werd vernoemd naar zijn opa van moederskant, te weten Jacobus van Gestel. Jacobus Voets overleed te Rosmalen op 11 augustus 1884. Hij huwde voor de eerste keer, op 35-jarige leeftijd, op 9 juni 1853 te Rosmalen met Willemijn Leermans, dochter van Johannes Leermans en Hendrien v.d. Berg. Overigens was het voor Willemijn haar tweede huwelijk. Zij was immers toen al weduwe van Willem van Lokven. Willemijn overleed op 7 februari 1865.

Op 27 juli 1866 huwde Jacobus Voets voor de tweede keer en wel met Clasina van Schijndel, dochter van Leonardus van Schijndel en Helena Blankers.

Uit het eerste huwelijk (met Willemijn Leermans) werden geboren:

- 1 Willem Voets: Hij werd geboren te Rosmalen op 22 maart 1854. Hij huwde op 4 februari 1891 te Rosmalen met Adriana Tibosch, geboren te Rosmalen 15 januari 1853 als dochter van Cornelis Tibosch en Hendrika Coenraad. Willem was arbeider. Mogelijk werd hij vernoemd naar de overleden eerste echtgenoot van zijn moeder, te weten Willem van Lokven. Hendrika Coenraad was een telg uit het slagersgeslacht Coenraad uit Rosmalen, waarover ik eerder ook reeds schreef in Rosmalla. Op 2 december 1892 werd uit dit huwelijk Jacobus Voets geboren. Hij overleed reeds op 14 oktober 1893, nog maar 10 maanden oud.
- 2 Johannes Voets: Hij overleed, 3 weken oud, op 26 oktober 1855.

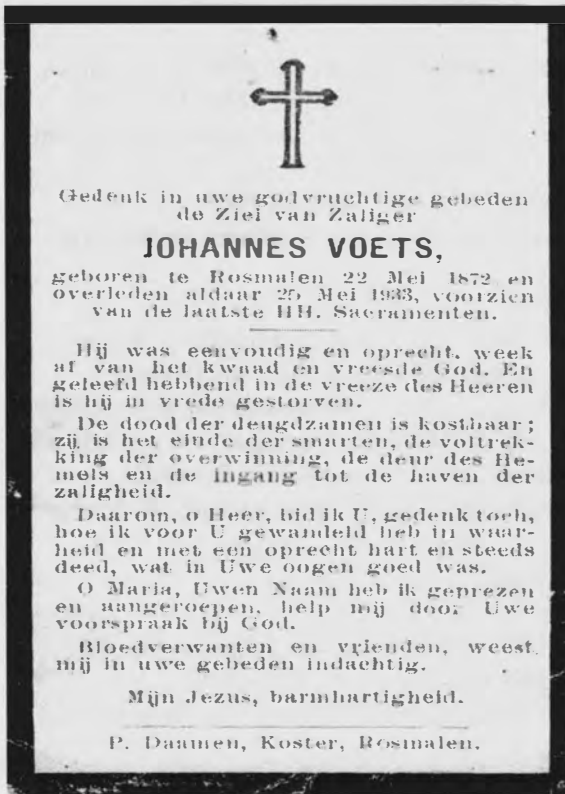
Uit het tweede huwelijk (met Clasina van Schijndel) werden geboren:

- 1 Wilhelmina Voets: Zij huwde, 33 jaar oud, op 21 januari 1902 te Rosmalen met Johannes van der Poel, 43 jaar oud, zoon van Gerardus van der Poel en Clasina v.d. Veerdonk. Wilhelmina werd waarschijnlijk vernoemd naar Willemijn Leermans, de overleden eerste echtgenote van Jacobus Voets.
- 2 Helena Voets: Zij huwde, 39 jaar oud, te Rosmalen op 25 oktober 1909 met Wilhelmus Gloudemans, 32 jaar, zoon van Martinus Gloudemans en Catharina van der Biezen.
- 3 Johannes Voets: Hij overleed te Rosmalen, 61 jaar oud, op 25 mei 1933. Hij was niet gehuwd.
- 4 Leendert Voets: Met Leendert Voets gaan we in rechte lijn verder richting de gebroeders Voets. Zie 04.

04 Leendert Voets:

Met Leendert Voets komen we in onze zoektocht, na Hendrik Jan Voets, Johannes Voets en Jacobus Voets, reeds bij de vierde generatie Voets van dit geslacht.

Leendert Voets werd op 28 oktober 1877 te Rosmalen geboren. Het dorp was toen herstellende van misschien wel de grootste watersnood uit zijn geschiedenis. Als gevolg van dijkdoorbraken vluchtten in maart 1876 massa's Rosmalense mensen, waaronder, naar we aannemen ook Jacobus Voets en zijn gezin, naar hoger gelegen gebieden. De burgemeester van Rosmalen schreef, dat het een toestand was om radeloos van te worden. Er was groot gebrek aan kleding en aan brood. Nog slechts in één oven kon er brood gebakken worden in het dorp voor 2400 mensen. Door de vlucht waren veel mensen niet in de gelegenheid "de noodige kleederen meede te nemen, zoodat de meesten slechts van ondergoed zijn voorzien en half gekleed dag en nacht in de open lucht moeten blijven." Bij de geboorte van Leendert was zijn vader reeds 59 jaar oud. Hij was landbouwer en grondwerker. Op 22 juni 1906, hij was toen 28 jaar, huwde hij met de 27-jarige Wilhelmina van Pinxteren, dochter van Hendrikus van Pinxteren en Petronella Jonkers. Wilhelmina van Pinxteren overleed 22 mei 1943. Leendert Voets overleed op 78-jarige leeftijd te Rosmalen op 13 januari 1946. De aangifte van zijn overlijden werd gedaan door zijn 25-jarige zoon Wilhelmus Voets, van beroep opperman.

Bidprentje van Johannes Voets, zoon van Jacobus Voets en Clasina van Schijndel.

Bidprentje van Wilhelmina Voets, dochter van Jacobus Voets en Clasina van Schijndel.

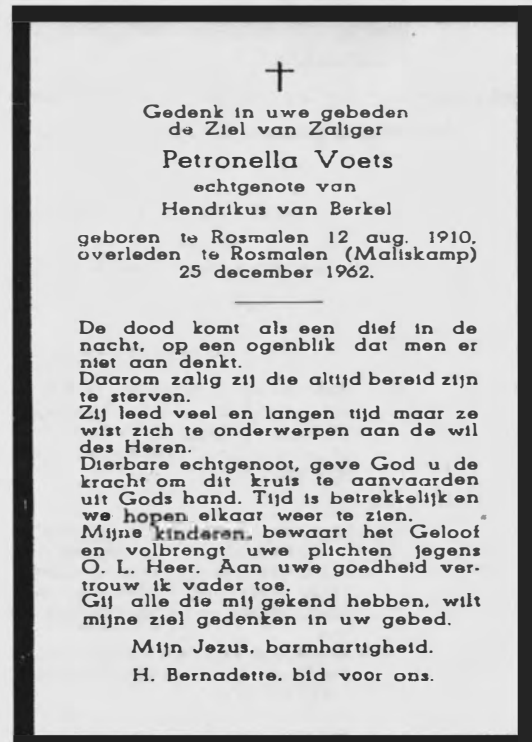
1946: Akte van overlijden (Nummer 4, rechts onder) van Leendert Voets. Stadsarchief van 's-Hertogenbosch.

Uit het huwelijk van Leendert Voets en Wilhelmina van Pinxteren werden de volgende kinderen geboren:

- 1 Henricus Johannes (Driek) Voets. werd geboren in 1909. Zie 05
- 2 Petronella Voets: werd geboren te Rosmalen op 12 augustus 1910 en overleed te Rosmalen op 15 december 1962. Zij huwde met Driekske van Berkel. Het voormalige café van Kee van den Hanenberg, alias "Kee van Kiskes", en van Wilhelmus v.d. Burgt, alias "Hasje van Dijk" werd door Petronella en Driekske van Berkel - Voets een tijdje uitgebaat. Dit café werd later afgebroken, waarna nieuwbouw volgde van café "Het Huukske", nu een Grieks restaurant.
- 3 Wilhelmina Voets: werd geboren te Rosmalen op 23 november 1911 en overleed op 31 mei 1990. Zij huwde met Cornelis (Kees) de Cort en woonde vele jaren in een noodwoning aan een wiel op Bruggen.
- 4 Johannes Wilhelmus Voets: overleed te Rosmalen op 12 augustus 1913.
- 5 Johannes Wilhelmus Voets: overleed te Rosmalen op 25 februari 1921, 5 jaar oud.
- 6 Wilhelmus Voets: werd geboren in 1917 en overleed op 16 maart 1918 te Rosmalen, oud 5 maanden.
- 7 Johanna Voets: werd geboren te Rosmalen op 2 augustus 1918 en overleed te Rosmalen 11 februari 1988. Zij huwde met Jan v.d. Ven. De in het afgedrukte krantenartikel van 15 juli 2006 genoemde Leo v.d. Ven is een zoon uit dit huwelijk.
- 8 Clasina Voets. huwde met Wijnand (Went) Schippers.
- 9 Wilhelmus Voets. werd geboren te Rosmalen op 17 mei 1920. Hij overleed op 7 februari 1969. Hij huwde met Sjaan van Schijndel, geboren 17 januari 1925 te Rosmalen en overleden te Rosmalen op 25 oktober 2004. Uit dit huwelijk werden geboren:

*Bidprentje van Leendert Voets.
Collectie van Henk de Werd.*

*Bidprentje van Petronella Voets,
dochter van Leendert Voets en
Wilhelmina van Pinxteren.
Collectie: Henk de Werd.*

Links vooraan het oude café van “Kee van Kiskes” en “Hasje van Dijk”, dat ook werd uitgbaat door de hierboven genoemde Petronella en Driekske van Berkel – Voets. Collectie: Henk de Werd.

In dankbare herinnering aan

WILHELMINA CLASINA VOETS

sinds 23 mei 1983 weduwe van

Cornelis de Cort

Geboren op 23 december 1911 te Rosmalen voorzien van het Sacrament der Zieken, overleed zij in het Groot Ziekengasthuis te 's-Hertogenbosch op 31 mei 1990.

Met pijn en verdriet in ons hart hebben we afscheid moeten nemen van ons mam, van wie we zoveel hielden. Maar meer nog voelen wij ons dankbaar, omdat zij zo lang in ons midden was.

Moeder is van ons heengegaan, na een ziekte die haar lichaam langzaam maar zeker intens deed verzwakken. Slechts twee weken heeft zij van haar kamer in het verzorgingstehuis “Annenborch” te Rosmalen gebruik kunnen maken.

Wij hadden gehoopt na een wachttijd van een jaar, haar een mooie oude dag te kunnen geven in een omgeving van leeftijdgenoten.

Het heeft niet zo mogen zijn.

Ons mam was zo intens moe, zij gaf ons vaak te kennen dat het haar zo zwaar viel nog van het leven te kunnen genieten.

Ondanks alles zullen we je missen, maar weten ons gesterkt door de gedachte dat jij zonder pijn rustig bent ingeslapen.

De klein- en achterkleinkinderen zullen hun Oma missen.

We zullen haar nooit vergeten en onze herinnering aan haar zal onze onderlinge verbondenheid versterken.

Wij hopen allemaal dat jij nu de rust gevonden hebt waar je zo intens naar verlangde.

Moge God je geven waar je recht op hebt thuis gekomen in het hemels Paradijs.

Voor Uw belangstelling en de steun betuigen wij U onze oprechte dank.

Familie de Cort.

*Bidprentje van Wilhelmina Voets, dochter van Leendert Voets en Wilhelmina van Pinxteren.
Collectie: Henk de Werd.*

*De afgebroken noodwoning aan een inmiddels verdwenen wiel te Bruggen in Rosmalen.
Foto: Henk de Werd.*

In dankbare herinnering aan

JOHANNA VOETS

sinds 15 november 1976
weduwe van

Johannes van der Ven

Zij werd geboren te Rosmalen, 2 augustus 1918 en is aldaar gestorven, 11 februari 1988. Na een afscheidsviering in de Lambertuskerk hebben we haar te rusten gelegd op de begraafplaats te Rosmalen, 13 februari 1988.

Als een dief in de nacht heeft de dood haar overvallen. Moeder had wel altijd gehoopt op een plotselinge dood. Voor ons is het onverwachte heengaan een plotselinge felle pijn om haar gemis. Haar leven is niet over rozen gegaan, maar ondanks dat was zij trots op haar kinderen en kleinkinderen. Moeder leefde intens mee als er in haar omgeving iets was. Eerlijkheid en rechtvaardigheid stonden bij haar op de eerste plaats, want ze had een hekel aan on-erlijk en achterbaks handelen.

De laatste jaren was ze het liefst in haar eigen huisje, want -zo zei ze- dan kan ik doen en laten wat ik zelf wil. Iedere dag het dagelijkse praatje met Bet, de buurvrouw, en zo bleef ze van alles zo'n beetje op de hoogte. Velen konden bij haar hun hart luchten, want ze stond je bij met raad en daad. Toch was ze -eigenlijk al sinds de dood van vader- stilaan haar levenslust verloren, maar voor ons en onze kinderen was ze een fijne moeder en lieve oma, die altijd voor ons thuis was.

We weten dat moeder gelovig was op háár manier en vanuit dat geloof gunnen we haar graag, dat ze nu gelukkig mag zijn bij ons pap.

Voor Uw blijk van medeleven na het overlijden en bij de begrafenis betoond, zeggen wij U oprechte dank.

De familie.

Bidprentje van An Voets. Collectie: Henk de Werd.

Oude foto van het gezin van Went Schippers en Clasina Voets. Collectie: Henk de Werd.

Laat ons in ons gebed gedenken

WILHELMUS VOETS

echtgenoot van

ADRIANA VAN SCHUNDEL

Hij werd geboren te Rosmalen 17 mei 1920. In het ziekenhuis te 's-Hertogenbosch, gesterkt door het sacrament der zieken, is hij vrij onverwacht overleden 7 februari 1969. Zijn lichaam werd begraven 12 februari d.a.v. op het kerkhof te Berlicum, waar het wacht op de wederkomst van de Heer.

In de volle kracht van zijn leven, omringd door vrouw en kinderen, in het bezit van een heldere geest tot aan zijn laatste uur, steeds wetend van een onverwacht einde, niet bang, niet sidderend voor de dood, vol zorg en bedacht op de toekomst van zijn gezin, zo is zijn geest gescheiden uit zijn lichaam, dat door een verraderlijke kwaal was aangetast.

Gelouterd en beproefd was hij vol overgave aan Gods H. Wil. Zijn zwaarste zorg was, dat hij niet meer kon werken voor zijn vrouw en kinderen, waarvan hij zo zielsveel hield.

Hij is overgegaan naar God.

Het grote leed, dat over het gezin is gekomen, wordt getemperd door de kracht van het geloof en door de onvergetelijke herinneringen aan hem.

Wij leven in de blijde hoop op een eeuwig geluk bij God, dat we eens eeuwig en onverbreekbaar samen zullen delen.

Voor uw blijk van deelneming betoond bij het overlijden van onze geliefde man en vader, betuigen wij U onze oprechte dank.

*Mevr. A. Voets-van Schijndel
en kinderen.*

Bidprentje van Wim Voets. Collectie: Henk de Werd.

05 Hendrikus Johannes (Driek)Voets:

Driek Voets werd geboren te Rosmalen op 3 mei 1909 als zoon van Leendert Voets en Wilhelmina van Pinxteren. In zijn geboortjaar telde Rosmalen ruim 3000 inwoners. Er was slechts één parochie (H. Lambertus), doch in Hintham werden voorbereidingen getroffen voor het leggen van de eerste steen voor een nieuwe Kerk (Annakerk). Die plechtigheid vond in juli 1909 plaats. Aan het hoofd van de Lambertusparochie stond pastoor Hordijk, die in 1907 was benoemd na het overlijden van pastoor - deken Fritsen. In Rosmalen ging in 1909 de Boerenbond van start, gevolgd door de Boerenleenbank, die in 1910 werd opgericht. In 1909 werd hier eveneens een paardenfonds (een onderlinge verzekering) gesticht. Sinds 1900 kende Nederland de leerplicht van zes jaar lagere school. Driek Voets ging naar de openbare lagere school in Rosmalen van schoolmeester Van de Laar. De gemeente Rosmalen telde toen slechts drie openbare lagere scholen (te Hintham, op de Kruisstraat en in het centrum) en een katholieke meisjesschool, die gerund werd door de Zusters van Schijndel. Deze katholieke meisjesschool werd niet door de overheid gefinancierd, omdat er nog geen gelijkstelling was van openbaar en bijzonder onderwijs. Anno 1909 was er geen enkele vorm van voortgezet onderwijs in ons dorp. Uiteraard mogen we ook niet vergeten, dat met de geboorte van Prinses Juliana op 30 april 1909 het voortbestaan van het Oranjehuis in Nederland werd gewaarborgd. Koningin Wilhelmina was toentertijd de laatste telg van dit geslacht.

Driek Voets overleed te Rosmalen op 10 januari 1957, nog maar 47 jaar oud. Hij was gehuwd met Maria (Mie) van Hoof, dochter van Willem van Hoof en Geertruida Kerkhof. Driek en Mie Voets – van Hoof woonden in een oud boerderijtje aan de huidige Deken Fritsenstraat. Na diverse verbouwingen en aanpassingen ging Driek Voets over tot sloop van het oude pand en bouwde ter plaatse een nieuw woonhuis. Hij heeft de voltooiing daarvan nog net kunnen meemaken. Na een slopende ziekte overleed hij in zijn eigen nieuwe woning. De weduwe Maria (Mie) Voets – van Hoof overleed 5 april 1971.

Deken Fritsenstraat. We zien rechts de woonhuizen van Kien en Martha van Rosmalen – Pennings en van Jan Pennings, alias Jan d'n Dekker.

Meteen daarachter zien we het oude boerderijtje van Driek Voets. Collectie: Henk de Werd.

De kleine Willy Voets ruimt de sneeuw op bij het boerderijtje van zijn ouders. Zijn moeder, Mie Voets – van Hoof, kijkt toe. Collectie: Henk de Werd.

Gedenk in uw gebeden

HENDRIKUS JOHANNES VOETS

echtgenoot van

MARIA VAN HOOF

geboren te Rosmalen 5 mei 1909 na voorsien te zijn van de H.H. Sacramenten aldaar overleden op 10 januari 1957. Begraven op het R.K. Kerkhof van de H. Lambertus 14 januari d.a.v.

Ik heb dagen van lijden doorgebracht en vele zijn mijn droeve nachten geweest. Waarom heeft mijn smart niet opgehouden en waarom was er geen geneesmiddel voor mijn kwaal? Omdat de Heer het aldus heeft gewild.

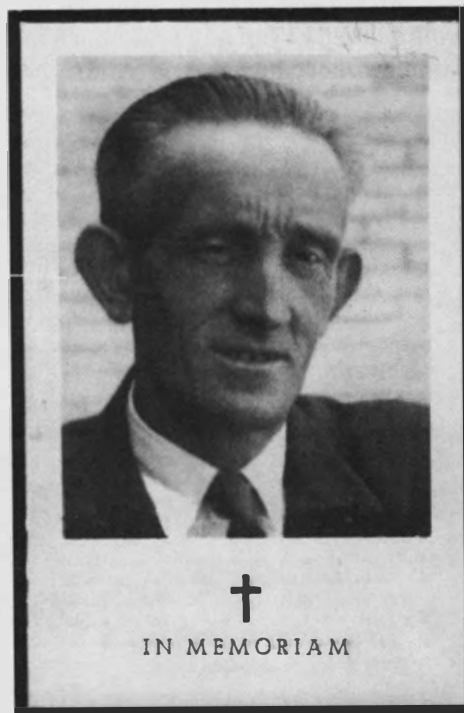
Maar gij allen, die hem betreurt, weet dat God het gezegd heeft: Ik zal hem beproeven, gelijk het goud beproeft wordt in de smeltkroes en door het vuur. Dit alleen zal zijn echtheid bewijzen en het zuiveren boven alle goud.

Dierbare echtgenote, ik dank U voor uw liefde gedurende mijn leven, die zelfs groeide, toen ik als een menselijk wrak op mijn sterfbed lag; deze liefde zal eens bestendig worden, wanneer ook voor U de hemel-poorten opengaan.

Mijn beste kinderen, in wie ik voortleef, blijft trouw aan hetgeen gij van mij geleerd hebt en weest goed voor uw Moeder, waaraan wij allen zoveel te danken hebben.

Mijn trouwe familie en mijn vele vrienden, getroost hebt ge mij op mijn ziekbed, blijft aan mij denken in uw gebed en offer nu ik U door de dood verlaat.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

Bidprentje (met foto) van Driek Voets. Collectie: Henk de Werd.

Ter gedachtenis aan

MARIA VAN HOOF

weduwe van
Hendrikus Johannes Voets

Geboren te Rosmalen 16 nov. 1913
en overleden te 's-Hertogenbosch op
5 april 1971, gesterkt door het H.
Sacrament der Zieken.

Moeder is gestorven en nu zij is
heengegaan beseffen wij nog meer
als vroeger, wat 'n moeder voor een
gezin betekent. Zij was het middel-
punt van het gezin, altijd bedrijvig
en zorgzaam voor anderen. Als een
sterke vrouw heeft zij jarenlang de
zorgen alleen gedragen en heeft zij
over haar gezin gewaakt en een
voorbeeld gegeven.
Zij was blijmoedig van harte, vrien-
delijk, gediensdig en gastvrij voor
iedereen en hielp vaak in stilte haar
evenmens. Bij velen zal haar aan-
denken nog lange tijd in dankbaar-
heid blijven voortleven. Zij was door
allen bemind en er was niemand, die
enig kwaad van haar sprak.

Dierbare kinderen en familie, God
zegene U allen. Hoe gaarne zag ik
U rondom mij en hoe grote vreugde
heeft Uw veelvuldig bezoek mij be-
bezorgd. Het middelpunt van onze
familie kan ik op aarde niet meer
zijn, maar grotere weldaden zal ik
U kunnen bewijzen vanuit de hemel.
Ik dank U allen zeer voor Uw liefde
voor mij; laat mijn aandenken niet
wijken uit Uw gebeden.

Moge zij rusten in vrede

Voor Uw hartelijke belangstelling
en medeleven bij het overlijden en
de begrafenis betoond, betuigen wij
U onze oprechte dank.

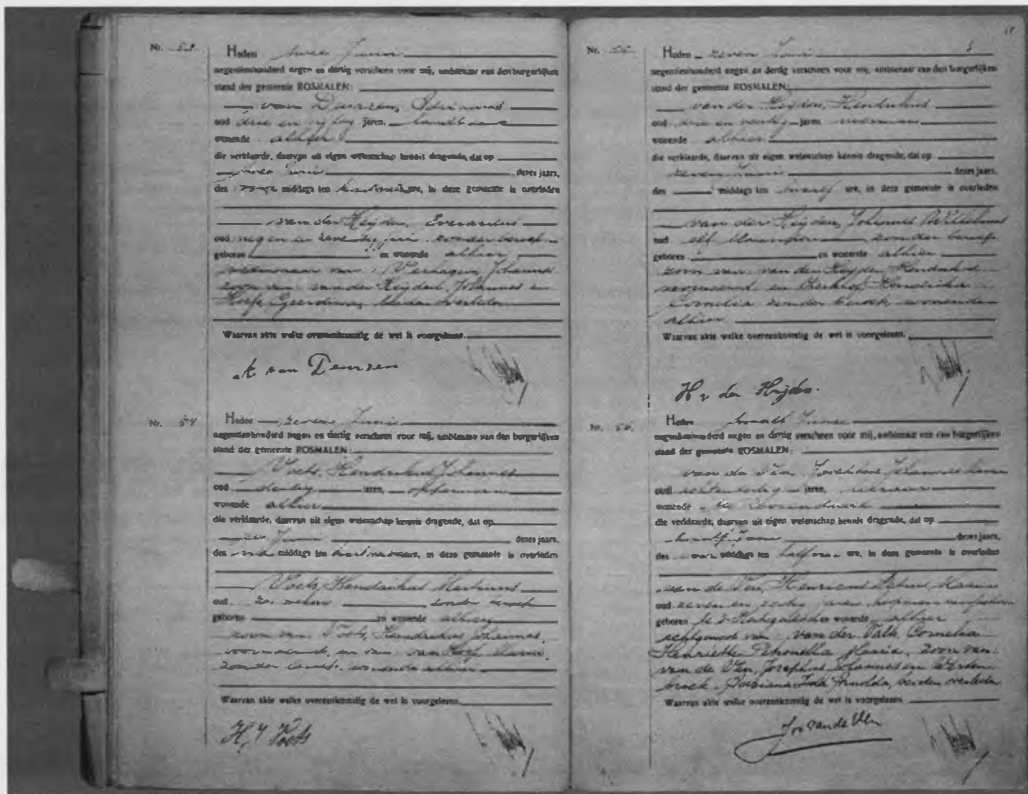
Familie Voets

Bidprentje van Maria Voets – van Hoof. Collectie: Henk de Werd.

06 De kinderen van Driek en Mie Voets – van Hoof:

Uit het huwelijk van Driek Voets en Maria van Hoof werden geboren:

- 1 Lee Voets: Hij huwde met Marie Broeren. Lee Voets overleed, 76 jaar oud, op 31 augustus 2009. Lee Voets, zijn kinderen en kleinkinderen vormen in dit familieoverzicht mede de zesde, zevende en achtste generatie Voets.
- 2 Wim Voets: Wilhelmus Antonius Henricus (Wim) Voets. Hij werd geboren te Rosmalen op 28 september 1934 en hij overleed te Rosmalen op 6 februari 1988. Hij was gehuwd met Johanna Maria (Annie) van der Burgt, zijn buurmeisje, in het Rosmalen van toen beter bekend als Annie van Hasjes. Annie werd geboren te Rosmalen op 14 mei 1935. Zij overleed te 's-Hertogenbosch op 10 mei 1994.
Naast zijn gezin was voor Wim Voets het werk z'n grote hobby. Op zijn bidprentje lees ik: "Je ging helemaal op in het bedrijf van je broers. Het was voor jou net zo goed jouw bedrijf. Ook in je vrije tijd was je nog steeds "de stratenmaker". Jij was pas tevreden als er weer ergens een "prachtig stuupke" lag." Wim en Annie Voets – v.d. Burgt hadden een dochter, Henriëtte genaamd en een kleindochter, genaamd Joyce.
- 3 Toon Voets: werd geboren te Rosmalen op 11 december 1936. Hij overleed te 's-Hertogenbosch op 14 oktober 1994. Hij was gehuwd met Dinie Vos. Uit dit huwelijk werden twee kinderen geboren, Mieke Voets en Driek Voets. Op zijn gedachtenisprentje lees ik: "Je hebt altijd hard gewerkt en daar genoot je ook van. Binnen je bedrijf, Gebr. Voets, stond je als mens tussen je mensen. Maar nu mocht je extra gaan genieten, omdat je met de VUT bent gegaan. Thuis had je alles zo goed voor elkaar. Je was altijd het liefst rondom je huis en je dieren, want Oost West, Thuis Best stond bij jou hoog in het vaandel. Je kon met jong en oud goed overweg en iemand die in slechte gezondheid verkeerde, wilde jij nog eens extra helpen. Niets was jou te veel gevraagd..."

**Overlijdensakte van Henk Voets, die op 6 juni 1939 overleed.
 Uit het stadsarchief van 's-Hertogenbosch.**

- 4 Henk Voets: Henk (Hendrikus Martinus) Voets overleed op 6 juni 1939. Hij werd slechts zes weken oud. Zijn vader deed op 7 juni 1939 op het gemeentehuis van Rosmalen aangifte van het overlijden van dit kind.
- 5 Henk Voets: Henk Voets, alias “de Witte van Driek Voets”. Hij huwde met Corry van Herpen. Zijn zonen Henk en Mari Voets geven nu mede leiding aan het familiebedrijf.
- 6 Mien Voets: Zij huwde met Frans van Heertum.
- 7 Ger Voets: Hij huwde met Anneke Vos, dochter van Sjef en Kaat Vos – van Pinxteren.
- 8 Willie Voets.

07-08 De Gebr. Voets.

Gebr. Voets, weg- en waterbouw timmert flink aan de weg. Niet alleen in Rosmalen en de wijde omgeving, maar ook in Amsterdam, Schiedam, Delft, Bergen op Zoom, Vlissingen, Maastricht, Leeuwarden, Dordrecht, enz. enz. kan met het resultaat van hun werk bewonderen. In het klein begonnen en uitgegroeid tot een bedrijf dat er wezen mag in Rosmalen al was het maar vanwege de eigen ontwikkelde specialiteiten en kwaliteiten. De toegepaste voegmaterialen zijn daarvan een sprekend voorbeeld. In een artikel van Joost van Putten las ik daarover in het Brabants

Dagblad, dat het daarbij ging over “een mengsel van lijm of cement, dat dermate goed hecht, dat zelfs de sterkste schoonmaakmachines het voegsel niet weg kunnen zuigen. Belangrijk natuurlijk voor de stabiliteit van de bestrating .”

Een telefonisch onderhoud met Henk Voets, alias “de Witte”, bracht aan het licht, dat in maart 1959 Lee Voets, de oudste zoon van Driek Voets, van beroep stratenmaker, als zelfstandig ondernemer startte. Hij begon dus, zoals toen in Rosmalen gezegd werd: “vur z’n eige.” Het was, zeker voor die tijd, een gewaagde stap met de nodige risico’s. Afgesproken werd dan ook, dat zijn broers Wim, Toon, Henk, Ger en Willie, die eveneens als stratenmakers de kost verdienden, bij gebleken succes zouden toetreden en dat het bedrijf onder de naam Gebr. Voets naar buiten zou treden. Het eerste werk , dat Lee Voets aannam als onderaannemer van Heijmans in Rosmalen, bestond uit werkzaamheden aan de weg Oss – Berghem – Megen. “De Witte” had er zelf nog aan meegewerkt, vertelde hij vol trots.

Het succes bleef niet uit en toch liepen de plannen anders, dan men aanvankelijk gedacht had. Het was broer Wim Voets, die zich als eerste terugtrok, gevolgd door de initiatiefnemer Lee Voets zelf. Op dat moment namen Toon Voets en Henk Voets de leiding over. Wat later trad ook de jongere broer Ger Voets toe. De jongste van de gebroeders, Willie Voets, startte een eigen stratenmakersbedrijf op. Als zodanig is hij nu actief in Loosbroek.

Toon, Henk en Ger Voets hebben met hart en ziel gewerkt aan hun Rosmalens familiebedrijf.

Tevreden over het bereikte resultaat konden zij op hun lauweren gaan rusten en de leiding overdragen aan Driek Voets (de zoon van Toon), en Henk en Mari Voets, twee zonen van “de Witte”.

Als kleinzonen van Driek en Mie Voets – van Hoof vertegenwoordigen zij de zevende generatie Voets in deze stamreeks. We mogen bij deze tak van de familie inmiddels ook al spreken van de achtste generatie Voets. De toekomst van het bedrijf is, wat dat betreft, verzekerd.

Op zoek naar meer info wees directeur Driek Voets mij op de website van het bedrijf.

Ik las daar:

“Gebr. Voets B.V. is een familiebedrijf, ruim 50 jaar geleden ontstaan uit ambachtelijk vakmanschap van straatmakers. Door de jaren heen is het bedrijf verder geprofessionaliseerd en uitgegroeid tot een all-round gemechaniseerd weg- en waterbouw bedrijf. In deze ontwikkeling is echter het ambachtelijke vakmanschap zeker niet uit het oog verloren.... Rode draad binnen de bedrijfsvoering is verbetering van kwaliteit in alle facetten. Hoofdactiviteiten zijn grondwerken, rioleringswerken en wegenbouw, met als specialiteit hoogwaardige sierbestrating.... In het bijzonder zijn binnenstedelijke herinrichtingsprojecten van openbaar gebied Gebr. Voets B.V. op het lijf geschreven, juist omdat er op een inventieve manier gewerkt kan gaan worden met enerzijds machines en anderzijds degelijk handmatig straatwerk.....

Gebr. Voets B.V. voert al geruime tijd een actief kwaliteit-, arbo-, en milieubeleid.

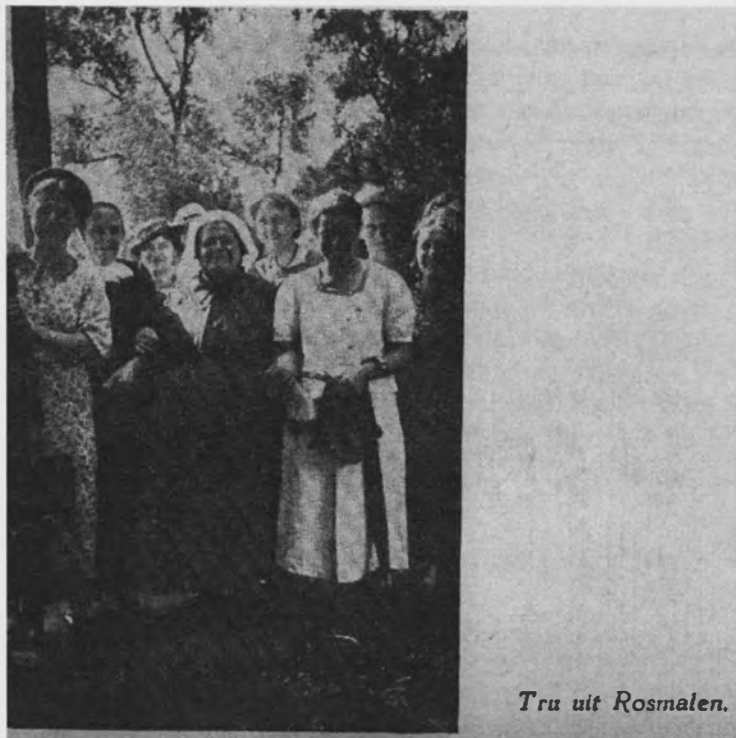
Gebr. Voets B.V. legt zichzelf hoge normen op, op het gebied van nazorg. Zijn er na de oplevering toch klachten dan worden deze snel, zorgvuldig en afdoende verholpen. Gebr. Voets B.V. heeft een eigen modern uitgeruste onderhoudsdienst.”

Bij het overlijden van mede - directeur Toon Voets in 1994 schreef Driek van Grette de volgende column in “De Molen”, het toenmalige weekblad van Rosmalen. We vonden het een toepasselijk slot van dit stukje familiegeschiedenis.

Toon van Driek Voets.

't Is nog mar ifkes geleje, dè ik geskreve heb over Annie van Hasjes, de wew van Wim van Driek Voets, die den afgelope 10de mèij, nog mar 59 joar oud òn 'n verskrikkelijke ongenéselijke ziekte gesturve waar. Ik heb oe toen verteld over de harde klappe die òn 't haushouwe van Driek Voets uitgedèld waare in de lóóp van de jòrre, umdè verskèijende van hullie veul te jong weggevalle waare: D'n ouwe Driek Voets zèlf in 1957, nog mar 47 joar oud. Mij van Drieke in 1971, nog mar 57 joar oud, hullieje Wim in 1988, 53 joar oud, skondochter Annie van Hasjes, toen ók nog gin 60. D'n inkt van m'n pèn is eigelijk nog mar krèk of meskien nog wèl niej dreug ès de volgende tragedie zich òndient. 't Noodlot slu overnet toe, wanneer ók Toon van Driek Voets, nò Leeje èn Wimme, d'n dèrde zoon van Drieke èn Mijeje, plotseling, nog mar 57 joar jong, ùit dees wirreld gehòld wordt èn zen haushouwe èn ons allinnig aachter lut. Ge kunt 't host niej vatte, ge bleift 'r over prakkezeere hoe dè toch kan, hoe dè toch meugelijk is èn of ge wilt of nie, ge legt oew èige d'r mar bè nir. “De mins wikt, mar God beskikt”, leert ons de kerk èn “Zùrgt dè ge kloar bent, want ge kent dag noch uur”. Toon van Driek Voets, in 1936 gebóre ès d'n dèrde jonge van Driek Voets èn Mij van Hoof, waar jòrre èn jòrre onze buurjonge. Hij ha toenderted 't postuur van Mijeje – unne flinke stevige boi, die ge nie zo mar umbloasde – èn ie bezaat de rust èn de kalmte van Driek Voets zèlf. Toon liet z'n èige ginne wènd in z'n boks jaage, din wèttem gevraagd wier, mar wèl op z'n eigeste tempo, op z'n èige gemak. Es ie vond, dèt ie d'r bè moes gòn zitte, desnoods um 'n pepke te buurte, dan din ie dè. Mèrge komt 'r wir unne dag, wanne! Zenne vòdder waar in dè opzichte krèk inter. Ik kan me nie herinnere, dè ik Toone oit beus, gejaagd of gehòst gezien heb, ók al is 't dan lang geleje, dè'k in d'n hoek wóónde. En toch kreg zó'ne mins 't òn zen hart. Hoe bestu –g-'t. Toon zocht 't nie wijt, meskien ha dè ók wèl mi zonnen aard te make. Hij kos de skóórsteen van z'n meid, van Dien van Piet Vos èn Drieke van Zoggel, zien róke. Hij trouwde mi z'n buurmèske. Neej, tege Toone han ze niej hoeve te zegge, dèt ie veul goei verbè gelópe waar. Ze kriege twééj kender, 'n durske Mieke èn unne jonge, die-t-ie, krèk ès zenne vòdder, Driek nuumde. “Driek van Toon van de dikke Mijej”, zin ie tege men òn de tillefoon, toen ie men vur 't een of aander in 't Rusmolles nóddig ha. Hij hagget nie skonder èn duidelijker kunne òndùije. Toon, Dien èn de kender bewóónde 'n skon gedoentje op 'n stukske ouwen Hennist, dè gelukkig nog krèk Rusmolle waar gebleve. Doar hielt ie wè pèrtjes èn wè klèinveej. Hij ha 'n léve ès unne prins èn dè waar hum gegund. Hij genoet van Diene, van z'n jong, van z'n haus èn zonne misse èn sens kort ók vort van de VUT, die 'm wè meer vrèje ted brocht. Hij genoet van de zaak, wòr zenne jonge, zenne Driek, nou vort meej d'n baas in waar èn vurral genoet ie van 't feit dèt ie over 'n tedje opa zu gòn worre. De plotselinge dóód, d'n virtiende oktober makt 'n skielijk ènd òn alles wè nog zó mooi ha kunne zen, slu illusies kort èn klèin èn lut Diene èn de kender onbegrèpelijk over 't wurrum allinnig aachter. Ze kunne trugzien op veul mooi jòrre, wòr ze de kracht in zulle vène um d'n droad wir op te vatte èn dur te goan op 'n m'nier zó ès Toon dè gewild en gedoan zu hebbe. Toon van Driek Voets is nie mer. Te paas of te onpaas, ès ik òn de ouw Rusmollese buurt trugdenk, òn de haus èn de minse doar, dan zal ók “Toon van Mije van Trùije doar in veurkomme. 'n Stukske ouw Rusmolle is mi Toone meej 't graf in goean.....

Uit: De Molen van 9 november 1994.

Tru uit Rosmalen.

Tru uit Rosmalen. Het is de vrouw van Willem van Hoof, Geertrui – Trui – Kerkhof, de moeder van Mie, de vrouw van Driek Voets. Willem en Trui van Hoof waren de opa en oma van de kinderen van Driek Voets. “Toon van de dikke Mij van Truije” was een toenmalig begrip. De foto komt uit de Katholieke Boerin” van oktober 1937. Collectie: Henk de Werd.

Het woonhuisje van Willem van Hoof in de Krommenhoek. Foto: Henk de Werd.

*Het woonhuisje van Willem van Hoof in de Krommenhoek.
We zien op deze foto v.l.n.r.: Dien van Rosmalen (met hond), Leen Hoedemakers (voor het raam), Toike Verhallen met de kleine Toon, Toi van Rosmalen en Han van Rosmalen. Collectie: Henk de Werd.*

Gedenk in Uwe godvruchtige gebeden
de Ziel van Zaltger

Wilhelmus Joseph van Hoof

weduwnaar van
GEERTRUIDA KERKHOF

(overleden 18 Augustus 1940)

geboren te Rosmalen (Parochie Nuland) 19 Maart
1872, en voorzien van de H.H. Sacramenten, over-
leden te 's-Hertogenbosch in het ziekenhuis van
den H. Johannes de Deo 28 Januari 1950. Begrav-
ven te Rosmalen 31 Januari d.a.v.

Hij was een geloovig en eenvoudig man, trouw
in zijn godsdienstplichten en steeds er op uit om
door woord en voorbeeld de zijnen den rechten
weg van het goede te leeren.

Hij was een trouw lid van zijn organisatie en steun-
de die wáár en zooals hij kon.

Een waar dienaar van Maria zal niet verloren
gaan en daar hij die hemelsche Moeder vereerde
en beminde zal hij door Haar het eeuwig leven
bezitten.

Dierbare kinderen en kleinkinderen, ik dank U voor
de liefde en zorgen, die ik op mijn beurt van U
heb ondervonden: Vergeet nu Uwe Ouders niet
in uw gebeden.

Bloedverwanten en Vrienden, vaartwel en gedenkt
mijner.

Mijn Jezus barmhertigheid.

*Bidprentje van Willem van Hoof,
de opa van de oprichters van
de "Gebr. Voets".*

Bronnen:

- 1 Brabants Dagblad 17 januari 2004: Aannemersdorp door Joost van Putten. Gebr. Voets, weg- en waterbouw. Uit collectie "Rosmalense mensen" van Henk de Werd.
- 2 Brabants Dagblad 15 juli 2006: 'Strakke' Leo legt zijn laatste stukje straat, door Ad Goddrie. Uit collectie "Rosmalense mensen" van Henk de Werd.
- 3 Registers van geboorte, trouw en huwelijk van de voormalige gemeente Rosmalen in het Stadsarchief van 's-Hertogenbosch en het BHIC (Brabants Historisch Informatie Centrum) te 's-Hertogenbosch.
- 4 Verzameling bidprentjes uit de Rosmalen collectie van Henk de Werd.
- 5 Foto collectie Rosmalen van Henk de Werd
- 6 Boekwerk: Katholieke Boerin. Collectie: Henk de Werd.
- 7 "De Molen", weekblad voor Rosmalen. Jaargang 1994. Collectie: Henk de Werd.
- 8 Henk de Werd: Rosmalen was een ellendig land. Uitgave 1982: Pagina 9 t/m 40.
- 9 Brieven, geschreven door burgemeester L. van Erp aan zijn zoon Piet, notaris te Schayk. Rosmalencollectie: Henk de Werd.
- 10 Website: www.gebroedersvoets.nl
- 11 Telefonisch onderhoud met Henk van Driek Voets, beter bekend als "de Witte"Voets.

Boete inclusief

Het vierde artikel van Frans Kemmeren in de serie "Rosmalens leven in de vorige eeuw", zo'n 60 jaar geleden, beschreven en geserveerd door: Frans (L.P.) Kemmeren

Of het geheel op waarheid berust laat onderstaande graag in het midden. Het verhaal is echter te mooi, om niet vermeld te worden. De hoofdpersoon hierbij zou een van onze vroegere voetbal virtuozen zijn, die bekend stond om de grillige figuren, die hij al wervelend en wentelend op de groene grasmat legde en die het bestond de wedstrijd te willen staken omdat zijn kauwgom op was. Het navolgende nu schijnt te zijn gebeurd.

Tijdens de pauze bij een van de uitvoeringen in De Kentering konden de toiletten ter plaatse de toeloop van de toeschouwers niet voldoende snel verwerken. Bij onze man nu was de nood zo hoog, dat langer wachten voor hem fatale gevolgen met zich mee zou brengen.

Ten einde raad rende hij naar buiten en benutte de eerste de beste boom om zich van een belangrijke last te ontdoen.

Hierbij nu zou hij op heterdaad zijn betrapt door de immer actieve plaatselijke politionele macht, De agent gaf onze man te verstaan, dat de door hem gestelde handeling in strijd was met het bepaalde vervat in artikel x van een of andere plaatselijke verordening.

Onze man, die we voor het gemak in het verdere verloop van dit verhaal Martien zullen noemen, bracht hier tegenin, dat hij voor een moeilijke keus was geplaatst en dat hij snel had moeten beslissen, aangezien de nood werkelijk aan de man was.

De agent had uiteraard alle begrip voor deze situatie doch moest ook zijn plicht vervullen en vroeg Martien of hij wilde voorkomen of schikken. In het laatste geval bedroeg de prijs f 2,50. Onze man zei te willen schikken, deed zijn beurs open en gaf de agent drie guldens.

Deze deelde hem mede op dit bedrag niet te kunnen teruggeven, Martien zei, dat dit ook niet hoefde, aangezien hij er ondertussen zonder permissie ook nog twee had laten vliegen.

Het verhaal wil verder, dat de agent hem beteuterd aankeek en dat Martien met opgeheven hoofd de plaats van misdrijf verliet. Rest nog te vermelden dat Martien zich 's-maandags aanmerkelijk fitter voelde dan voor hem op deze dag gebruikelijk is. Uiteindelijk had het hem ook 6 pilskes gekost.

De Scherpslijper

In die dagen (ongeveer 1928) heerste er in Rosmalen een ware terreur, Naast veldwachter van den Elst, die wel enig gevoel voor humor had, was er een tweede rijksveldwachter genaamd Kamphuis in het dorp komen wonen. Het was een rechtschapen, beschaafde man, maar door wie "Befehl ist Befehl." al lang voordat Hitler aan de macht was, letterlijk werd opgevat en opgevolgd. Er werd zelfs van hem beweerd, dat hij zijn eigen vrouw verbaliseerde, toen ze eens een minuut na zonsondergang zonder licht fietste. Als het 1 uur was geslagen en je nog in het café was betekende dat onherroepelijk een boete van een paar gulden en dat stond in die tijd, toen de gulden een heel andere waarde had dan nu, gelijk met een financiële ramp. Je was dan afgebrand. En de heer Kamphuis was een specialist in het verbaliseren van jongelui die het gebod van het sluitingsuur overtraden, ook al betrof het maar een fractie van een minuut. En hij had het bijzonder gemunt op Th.Lambermont en mijn persoon, die altijd moeite hadden te scheiden wanneer het ergens gezellig was, zodat we 's-avonds vaker na twaalf uur dan voor twaalf uur op bed lagen, wat niet betekent, en dit zij speciaal gezegd tot de O.J.C. jeugd, dat we gepatenteerde drankwagens waren.

"Drankwagentjes"

Op zekere dag nu vierde heel Rosmalen feest De ouders van Tinus Majas - de ware naam herinner ik me niet meer - vierden hun gouden bruiloft. Dat was in tijd iets heel bijzonders en heel het dorp verkeerde in feeststemming. Het begon met een plechtige H.Mis, opgedragen door Pastoor H. van der Meijden z.g. Ik was "pollefronier" en mijn functie bestond onder meer in het van de auto naar het altaar leiden van het gouden paar vice versa.

Na de plechtigheid in de kerk begon ten huize van het gouden paar de wereldlijke viering te midden van kinderen en kleinkinderen, terwijl wij - ik herinner me onder de "medewerkers" onder meer Otto Lutkie en Jan van der Plas, - de dag gezellig doorbrachten met cafe-bezoek en dansen, want dat mocht dan. Zo'n dag was gauwer om dan je dacht en er was geen tijd om te gaan eten, zodat we 's-avonds rammelde van de honger, maar het toch jammer vonden om even thuis de inwendige mens te gaan versterken.

't Liep al tegen het fatale uur (11 uur, of misschien ook twaalf, vanwege het grote feest) toen ik met enige O.D.I vrienden, o.a. Frans Verstegen, Pietje v. Druenen, Wim van Druenen en de Lange Heijmans bij Tante Kaat in café De Schaapskooi belandde.

Er heerste daar een gezellige bedrijvigheid en Bachus vierde hoogtij. Aldra waren wij vrienden rondom de toonbank geschaard en werd er weer eens geproost. Maar ik voelde, dat ik niet helemaal meer in het bezit was van al mijn vermogens en daarom vertelde ik aan Tante Kaat, die mij wel mocht, dat ik de

"geeuwhonger" had en graag voor geld en goeie woorden wat voedsel tot me zou willen nemen.

Tante Kaat, die wel zag dat het ernst was met de "geeuwhonger", raadde me aan ongemerkt naar achteren te gaan en gaf een van haar charmante dochters bevel de "mister" van spijs en drank te voorzien. Het meisje kweet zich nauwgezet van haar taak en vanaf deze plaats wil ik haar nogmaals hartelijk bedanken. Ik liet de drukte in de gelagkamer voor wat ze was en installeerde me aan de tafel, waar ik me te goed deed aan de heerlijke boterhammen van boeremik met flink

boter er vlees er op, en geurige, pas gezette koffie.

Nog nooit had het me zo gesmaakt. Wie er nog meer in de keuken aanwezig was weet ik niet meer, maar wel is me bij gebleven dat ik er een geanimeerd gesprek had en niet eerder in de gelagkamer terugkeerde, nadat het stil was geworden omdat de bezoekers al waren vertrokken.

Toen ik goed verzadigd was en weer een heel nieuwe persoon was geworden, wilde ik weggaan, na eerst Tante Kaat te hebben willen betalen, maar daar wilde deze niets van horen. Ik vertrok na veel woorden van dank te hebben gezegd vanwege het schitterend onthaal.

Ik realiseerde me nauwelijks, dat het al ver over sluitingsuur was.

Toen ik buiten kwam, stond daar onder de lantaarnpaal een groepje O.D.I. leden te mopperen. Ik hoorde - ze wilde iemand de nek omdraaien, ruiten ingooien, het huis in brand steken en meer van zulke fraaiigheden, woorden die nog al eens gezegd worden, maar althans voor O.J.C. leden - nooit in daden worden omgezet.

Het kon in geen geval op mij slaan want ik had met niemand ongenoegen gehad en naderde het groepje vastberaden en nieuwsgierig informeerde ik naar wat er aan hand was. Ik bleef niet lang in onzekerheid: even na de officiële sluitingstijd was Kamphuis binnengekomen en had het hele gezelschap op de bon gezet. Ik als grootste wetsovertreder ging echter vrijuit!

Toen ik huiswaarts keerde, kwam ik de heren Kamphuis en van de Elst tegen en groette hen minzaam, maar met een beetje ironie in mijn stem. De heren groette tandenknarsend terug.

Ik moet nog melden, dat meer dan eens Kamphuis en van de Elst jacht op me hebben gemaakt, daar zij wel wisten, dat waar plezier en leut was, de "Mister" wel niet ver of zou zijn. Maar ze hebben me echter nooit gesnapt, als was het soms "a narrow- escape". Je kunt maar boffen!

L.P. Kemmeren

Voor u gehoord (58)

Harry Coppens

D'r waare's twi buurmanne die 't same hil goed konne vèine. Ze woonden in een tweegezinswoning, d'n eene bove en d'n andere onder. Regelmatig ginge ze same op stap. Van de een kroeg nor de aander, d'n hellen dag deur en hulliej vrouwe waare door eigeluk niej zò blij mi. Op unne zòtterdag in de zómmer waar 'r weer zoo. Ze blieve veul te lang weg, en dus besloote de vrouwe um ze mar 's te gòn zuuke. Bè de uurste kroeg...niks, bè de twedde...niks, dus gewoon deurzuuke. Dan mar nor De Kèp, misschien ha'n ze geluk en kwaame ze ze doar teege. Mar ondertusse waare de manne bè de uurste kroeg truggekomme en de kastelein zin: "Jonges, ulliej vrouwe zèn op zuuk nor ulliej, gò dus mar gerust nor huis, anders zwaait d'r wè."

Dus viete ze same nog 'n pilske en toen gauw op huis òn. Es ze 'n half uur thuis zèn, komme de vrouwe trug en dan brikt bè Janne de hel los. 't Gut d'r op van dik hout zaagt mèn planke. Mar de vrouw van Theo kumt thuis òn en Theo is nerges te zien. Ze ruupt: "Theo wor zedde?" "Hier in de slopkamer," zi Theo en es z'n vrouw gù kèijke, zit Theo mi de paraplu ope in z'n bed. Z'n vrouw vraagt: "Wè krèijgde gè nou wir?" "Ikke?" zi Theo "ik waacht gewoon de bùi af." En z'n vrouw begint te laache en ze vergit hèllemaol dè ze 5 minute geleeje nog zo beus waar op hulliejen Theo. Dus bove waar alles rustig en beneeje waar 't nog steeds onweer. Di alles speulde zich af erges in Rósmòlle.

Ge kunt in diej tijd 'n gèèt bokke en laote jonge.
(Gezegd als iets te lang duurt.)

Drie dinger zèn niej tege te haauwe: 'n pèrd op hol, 'n meid op trouwe en unnen boer mi 'n vaon.

Ze hi hèl de mèrge al lèllekers zitte vange.
(Gezegd van 'n ontevreden, chagrijnig kind.)

Die de kreuge utgevonde hi, moete ze opkneupe.

't Is niks wèrd ès de kèinder 't bedje gesprèjd vèine. Of ze pisse d'r in of ze rolle d'r ut.
(Het is slecht voor de karaktervorming als men het kinderen te gemakkelijk maakt.)

Wè vur oew weggeleed is, krèdde toch.
(Het lot beslist.)

Driekske viet altèd nog 'n borreltje meer, veur d'n dorst, die nog kos komme.

Wie alles opmakt tot de leste cent, hi nòdderhand 't beste testament.

Op hullie'n auwer worre de miste we dutselechtig.
(Vergeetachtig.)

Unnen afgelèkten bótteram is veul over de tong gegaon.
(Een meisje dat al veel vrijers versleten heeft, zorgt voor gesprekstof.)

Wie 't langste leeft, hèg't gelijk, òk de kaoi bókse

Dè zal oew kuntje vaore.
(Iets toekomst node missen.)

Es d'n duvel oud wordt, zit iej onder de prikstoel.
(Bij ouderdom worden de mensen kerkser.)

De stomste boere hèn de dikste èipel.
(Het geluk is met de dommen.)

"Ek nou nog niej hoog in d'n himmel kom," zin ut kwezelke en ze makte soep mi wèjwòtter.

“De stommerikke zèn de wereld nog niej ut,”
zin Has toen iej in de spiegel keek.

“Wille is kunne,” zin Gret en hij blief te bed.

“Dè velt niemes op,” zin Knilles en iej kroewp
neev de buurvrouw.

Toos gong nor de Amsterdamse walle. “Dan
kom ik,” zin ze “is wè meer onder de minse.”

“On alles kùmt ’n èènt” zin Jan, en iej trok zun
boks umhog.

De pestoor liet un scheet, ‘t is òk mar unne
mens niejwòr? Toen de mense dè merkte dinne
ze unne treej trug, behalve de kùster. Diej vond
dè ’t nòr wierook rook.

“Alles wè van bove kùmt, is goewd,” zin Mrie
en ze laag onder.

Diej romme zèn gehengst.
(Melk met water aangelengd.)

**Inkrimpde wènd en utgaonde vrouwe, dor
kunde ‘t niej mí houwe.**
(De wind, terug lopend van Noord naar Zuid,
brengt regen.)

Zè moet altèd midde in bed ligge.
(De meeste aandacht hebben.)

**Ge hoeft ‘nen aauwen bok niej te leere
stinke.**
(Gezegd van iemand, die door de wol geverfd
is.)

Hoe ouwer d’n bok, hoe stééver de hores.
(Hoe ouder, hoe eigenzinniger.)

‘n Pèrd en ‘nen hond hinke um ‘ne stront.
(Als ze maar iets aan hun poten hebben, lopen
ze mank.)

**Ge kunt niej in de presessie loope en de klok
luie.**
(Geen twee dingen tegelijk doen.)

**Bij de kwezels moete gin rozekranse koope,
want diej bidde zellef te gèere.**
(Je moet niet iets vragen wat iemand niet missen
kan.)

Unne pestoor reej dur D’n Bosch en wier
òngehaauwe um dettiej veuls te hard reej. De
plisie rook al mee dè d’r alcohol in ‘t spel waar en
zaag ‘n leeg wijnfles ligge op de stoel neev de
pestoor.

“Hebt u gedronken? vreugt de plisieman”.

“Enkel wòtter,” is t antwoord.

”Hoe komt ‘t dan toch dat ik wijn ruik? zi de
plisieman.

De pestoor kèkt nor de fles en zi: “Goeie genade.
Zòttiej nou toch weer ‘n wonder gedaon hebbe?”

HEEMKUNDEKRING ROSMALEN

DANKT ZIJN SPONSORS

Boundless Business Consultancy	Heihoeven 53	5244 GK	Rosmalen
Kleine Meijerij	Weidestraat 2	5241 CB	Rosmalen
Donatus Ond. Verz. Maatschappij	Hoff van Hollantlaan 8	5243 SR	Rosmalen
Timmers Bouwbedrijf bv.	Heikampweg 6	5249 JX	Rosmalen
P.Hoedemakers & Zn. bv.	De Grote Elst 40	5246 JP	Rosmalen
Apotheek Rosmalen-Berlicum	Oude Baan 9	5242 HT	Rosmalen
Dinos B.V,	Weidestraat 32	5241CB	Rosmalen
Ginderzande bv.	Raadhuisstraat 51	5241 BK	Rosmalen
Soos Satisfaction	Fort Alexanderstraat 31	5241 EX	Rosmalen
Dura Vermeer Bouw Rosmalen bv.	Stationsplein 1	5241 GN	Rosmalen
Dierenspecialzaak Nico van den Berg	Oude Baan 3	5242 HT	Rosmalen
Boek en Kantoorhandel Robben	Molenhoekpassage 23	5242 CZ	Rosmalen
Grieks-Macedonisch Spec. Restaurant	Rodenborchweg 35	5241 VN	Rosmalen
Lambermont Groep	Burg. Wolterstraat 1	5241 EM	Rosmalen
Piels bv. Technisch Installatiebedrijf	Vinkenveld 6a	5249 JP	Rosmalen
Sanidrome Van Grinsven bv.	Stadionlaan 167	5246 JT	Rosmalen
Gebr. Voets Weg- en Waterbouw	Vinkenveld 4	5249 JP	Rosmalen
De Kentering	Dorpsstraat 54	5241 ED	Rosmalen
Car-O-Tech	Heikampweg 7	5249 JK	Rosmalen
Haarmode Peter van Wanrooy	Striensestraat 15	5241 AW	Rosmalen
Hoffspoor Notarissen	Hoff van Hollantlaan 5	5243 SR	Rosmalen
v.d.Weide Holding	Pastoor de Leijerstraat 5	5246 JA	Rosmalen
Bouwbedrijf van Niftrik	Friezenstraat 2	5249 JS	Rosmalen
Bouwmans Oliehandel bv.	Westeind 2	5245 NL	Rosmalen
Ruitersportartikelen Wilma van Creij	Oude Baan-oost 164	5244 NG	Rosmalen

